ANUL XXVIII
Nr. 6 656
SÎMBĂTĂ
27
MARTIE 1971
4 pagini 30 bani

PROLETARI DIN TOATE ŢARILE, UNIŢI-VA !

Steagul roşu

ORGAN AL COMITETULUI MUNICIPAL PETROŞANI AL P.C.R. ŞI AL CONSILIULUI POPULAR MUNICIPAL

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA ZIARULUI
Petroşani, strada Republicii nr. 90
Telefoane: redactor şef — 16 38; redactor şef adjunct şi secretariat de redacţie — 1662; secţiile ziarului, prin centrală — 1220 (1221); viaţa de partid — interior 71; social — interior 74; economică — interior 32; cultură—învăţămînt — interior 41; administraţie — interior 68; prin Centrala cărbunelui — 269. După ora 16, telefon de serviciu — 1663.

Aproape de realizarea angajamentului

La mina din extremitatea estică a bazinului – Lonea – colectivul minerilor, îndrumat de organizaţia de partid, şi-a concentrat în aceste zile, cu o însuflețire fără precedent şi cu o adevărată forţă de asalt, întregul potenţial tehnic şi uman asupra angajamentului de întrecere asumat în cinstea semicentenarului P.C.R. Ţinta colectivului este aproape. Din cele 3 000 de tone prevăzute pînă la 8 mai au fost realizate 2 300.

In toate brigăzile şi sectoarele, comuniştii exercită asupra colectivelor de muncă şi succeselor acestora un efect catalizator. Pînă la ora actuală toate organizaţiile de bază P.C.R. au ţinut adunările generale dezbătînd, în majoritatea lor, problema asigurării premiselor pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor de plan şi înfăptuirea angajamentelor de întrecere, iar în grupele sindicale preocupările se axează insistent pe întărirea disciplinei de producţie sub toate aspectele. Ca efect al acestei efervescenţe politice şi organi-

(Continuare în pag. a 3-a)

SEMICENTENAR 1921 1971 P.C.R.

Sensul major al efortului cotidian

Apropierea glorioasei aniversări a Partidului Comunist Român prilejuieşte pentru fiecare constructor al României socialiste ipostaza unei veritabile şi responsabile autoevaluări şi confruntări cu sine însuşi, cu marile imperative pe care le are în faţă în perspectiva destinului său — inspirat şi călăuzit de partidul comuniştilor — întregul nostru popor. Autoevaluarea care nu poate avea alt sens decît raportarea fiecărui individ la înaltele răspunderi sociale ale prezentului configurează mobilul major al eforturilor cotidiene ale oamenilor pe frontul construcţiei socialiste, în colectivele în care muncesc.

Munca într-un abataj, confruntarea zilnică cu stratele din adîncuri, pretind minerului o prezenţă activă şi dinamică, concretă şi nemijlocită. Preliminarul şi fişia, metrii şi tonele prevăzute în programul cotidian al brigăzii cer fapte, acţiune eficientă. Şi totuşi...

Discutam cu un tînăr robust, unul din oamenii de bază din frontalul cel mai mare din adîncurile Lupeniului — şeful de schimb **Vasile Mărgineanu.** Munca lui, raţiunea lui de a fi, ca şi a ortacilor lui, se concretizează în iureşul tumultuos pe care brigada lor îl declanşează în fiecare zi de-a lungul celor 140 metri ai frontului pentru a-l răpune şi a-l transforma în fluviul de cărbune ce părăseşte abatajul zi de zi, ceas de ceas. Acest fluviu în abataj I est unde e şef de schimb minerul Vasile Mărgineanu — abatajul vestitei brigăzi a lui Vasile Caila, cunoaşte dimensiuni mari. In perioada ce s-a scurs de la începutul anului, brigada a trimis la ziuă mai bine

ANCHETA NOASTRĂ

de 2 000 tone cărbune peste plan. Zi de zi în abataj se realizează o productivitate de 8—9 tone pe post.

Reflectînd asupra factorilor determinanţi ai acestor succese ni s-a vorbit despre iscusinţa membrilor brigăzii pentru valorificarea largă a posibilităţilor ce le oferă tehnica, dotarea modernă pentru obţinerea unor randamente superioare, despre spiritul de emulaţie şi omogenitatea brigăzii, despre strădaniile ei multiple de a respectat ciclurile de operaţii şi a realiza „imperativul" cotidian: „ziua şi fişia".

Da, dar toate acestea nu-s decît expresia unui comandament major mult mai intim al tuturor actelor şi strădaniilor brigăzii — **răspunderea faţă de înaltele îndatoriri ce revin minerilor în vasta operă a edificării societăţii socialiste.**

— In munca noastră de fiecare zi, reflecta minerul comunist **Vasile Mărgineanu,** luptă cu frontul de cărbune, pentru realizarea preliminarelor, pentru productivitate sporită se traduce în fapt, se concretizează înţelegerea datoriei ce o avem în făurirea viitorului spre care ne călăuzeşte partidul. Depăşirea producţiei, tonele ce le trimitem peste plan uzinelor de cocsificare sînt partea noastră de contribuţie la înflorirea economiei naţionale, dovada dăruirii noastre pentru înfăptuirea politicii partidului.

Dăruirea minerilor pentru cauza partidului, pentru înfăptuirea obiectivelor cutezătoare ce le pune în faţa poporului nostru nu se consumă însă prin realizarea şi depăşirea sarcinilor cotidiene. In contextul perfecţionării calitative a producţiei materiale, a întregii vieţi sociale, **a crea viitorul, a făuri civilizaţia socialistă şi comunistă, reclamă neastîmpărul creator, spiritul novator al perfecţionărilor în perspectivă.**

Conducătorul sectorului fruntaş al minei Lupeni, sectorul IV, ai cărui mineri şi-au onorat deja angajamentele asumate în cinstea aniversării partidului — ing. Vasile Marta — ne-a relatat despre mai multe

Anchetă realizată de I. DUBEK

(Continuare în pag. a 3-a)

E. M. Uricani. Strungarul Alexandru Băban executînd un şurub cu trei inceputuri pentru dispozitivul de depresare al combinei

Foto: I. LICIU

In problema ocrotirii minorilor

FORMALISMUL expresie a lipsei de umanism

Sînt greşeli care — contrar dictonului cunoscut — sînt inumane prin natura lor. Cele care se referă la apărarea unor atribute esenţiale ale omului, ca de pildă la libertatea sa, ori la ocrotirea unor drepturi şi interese fundamentale, ca în cazul minorilor. Tocmai de aceea, activitatea în cadrul căreia asemenea greşeli se pot săvîrşi poartă în sine o încărcătură mai mare de răspundere socială şi prin urmare prevenirea şi combaterea lor trebuie să facă mai des, obiectul unor dezbateri critice.

Dezbaterea de faţă — sugerată de concluziile unui studiu recent cu privire la încredinţarea minorului cu părinţi — îşi propune să aducă în discuţie astfel de fapte care prin implicaţiile lor grave, pot influenţa nefavorabil evoluţia ulterioară a minorului. Le semnalăm, nu atît ca **greşeli** cît mai ales ca **optică greşită,** dominată de un soi de formalism de diferite nuanţe, incompatibil cu raţiunea însăşi a instituţiei ocrotirii: **umanismului ei.**

Această raţiune este lesne de înţeles. Dacă schimbul de mîine se pregăteşte azi, aşa cum ne vom preocupa de creşterea, educarea şi ocrotirea minorului, aşa îl vom avea. Or, nu trebuie să ne fie indiferent unde, cum şi de către cine este crescut şi educat acesta, dacă la un moment dat i se schimbă mediul familial, condiţiile de trai şi, o dată cu ele, felul său de viaţă şi sistemul de relaţii. Orice eroare în acest domeniu creează pericolul dezadaptării cu grave amputări psihice şi morale.

O optică greşită şi atitudinea corespunzătoare ei în problema ocrotirii minorului sînt cu atît mai intolerabile cu cît niciodată în istoria acestei ţări minorul nu s-a bucurat de un regim ocrotitor, cu un conţinut atît de profund uman ca astăzi, reflectat nu numai în lărgirea cadrului instituţionalizat al formelor de ocrotire, cît şi în participarea largă a organelor de stat şi obşteşti la activitatea de ocrotire, ceea ce face din ocrotirea minorului o problemă a întregii colectivităţi, o problemă de interes superior.

Ocrotirea minorului — indiferent cine o exercită — se vădeşte a fi mai degrabă dreptul de a avea... obligaţii în legătură cu creşterea, educarea, supravegherea, reprezentarea şi apărarea intereselor tuturor categoriilor de minori. Cele mai multe obligaţii în acest sens revin organului de autoritate tutelară. Codul familiei stabileşte în sarcina comitetelor executive cu atribuţii de autoritate tutelară obligaţia executării unui control efectiv şi permanent asupra modului cum părinţii îşi îndeplinesc îndatoririle privitoare la persoana şi bunurile copilului. Delegaţii autorităţii tutelare fi vizitează pe copii la domiciliu, se informează asupra modului cum sînt îngrijiţi, asupra sănătăţii lor, a dezvoltării fizice şi mintale, culeg relaţii cu privire la învăţătură şi pregătirea profesională, urmăresc dacă educaţia lor corespunde ţelurilor statului nostru. Totodată, delegaţii autorităţii tutelare au dreptul de a da îndrumări în vederea îmbunătăţirii condiţiilor de viaţă, a creşterii şi educării minorilor, cît şi dreptul de a invita la sediul comitetului executiv pe părinţii refractari îndrumărilor date, atrăgîndu-le atenţia asupra îndatoririlor lor, precum şi dreptul de a-i pune în discuţia colectivelor de muncă sau de a sesiza organul judiciar în cazurile în care interesele minorului sînt primejduite sau lezate. Importante sarcini revin organului de autoritate tutelară şi în ce priveşte stabilirea domiciliului minorului, încredinţarea acestuia unuia dintre părinţi sau altor persoane stabilirea filiaţiei, a obligaţiei de întreţinere ş.a.

In toate aceste situaţii opinia autorităţii tutelare — emisă pe baza anchetei sociale cu privire la minori, efectuată în colectivele de sprijin — reprezintă

David MANIU
procuror şef al procuraturii Petroşani

(Continuare în pag. a 3-a)

ADUNAREA JUBILIARĂ DIN CAPITALĂ CU PRILEJUL ÎMPLINIRII UNUI SECOL DE LA PROCLAMAREA COMUNEI DIN PARIS

Vineri după-amiază, la Opera Română, a avut loc adunarea jubiliară, organizată de Comitetul municipal Bucureşti al P.C.R. cu prilejul împlinirii unui secol de la proclamarea Comunei din Paris, prima intruchipare a puterii clasei muncitoare şi a statului proletar, vestitoare a lumii noi, socialiste.

Pe draperia roşie a fundalului scenei, reprodus după o cunoscută gravură a vremii, e înfăţişat momentul istoric al constituirii Comunei. Frunze de lauri, semn al preţuirii înalte, sînt alăturate datelor festive: 1871–1971, care marchează un secol de luptă al proletariatului mondial, răstimp în care idealurile de libertate şi dreptate socială pentru care au militat şi s-au jertfit comunarzii au triumfat pe o întinsă parte a lumii.

In sală se aflau membri ai C.C. al P.C.R., Consiliului de Stat şi ai guvernului, ai Consiliului Naţional al Frontului Unităţii Socialiste, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din România, conducători de instituţii centrale de stat şi obşteşti, activişti de partid şi ai organizaţiilor de masă, oameni de ştiinţă, cultură şi artă, numeroşi oameni ai muncii din întreprinderile Capitalei.

Intîmpinaţi cu aplauze, în prezidiu au luat loc tovarăşii Ion Gheorghe Maurer, Emil Bodnaraş, Paul Niculescu-Mizil, Gheorghe Pană, Ilie Verdeţ, Janos Fazekaş, Dumitru Popa, Leonte Răutu, Ştefan Voitec, Miron Constantinescu, precum şi tovarăşii Chivu Stoica, Constantin Pîrvulescu, Gheorghe Vasilichi, Ion Popescu-Puţuri, vechi militanţi ai mişcării muncitoreşti din ţara noastră, Suzana Gâdea, preşedinta Consiliului Naţional al Femeilor, Dan Marţian, prim-secretar al C.C. al U.T.C., Anton Breitenhofer, vicepreşedinte al Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate germană, Alexandru Kopandi, secretar al Consiliului oamenilor muncii de naţionalitate maghiară, Miron Nicolescu, preşedintele Academiei Republicii Socialiste România, Nicolae Anghel muncitor fruntaş la Uzinele „Republica", Maria Mălăin, studentă la Universitatea din Bucureşti.

In sală se aflau şefi ai unor misiuni diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi alţi membri ai corpului diplomatic.

Adunarea a fost deschisă de tovarăşul Dumitru Popa, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului municipal Bucureşti al P.C.R.

Despre cea de-a 100-a aniversare a proclamării Comunei din Paris a vorbit tovarăşul ION GHEORGHE-MAURER, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Miniştri.

Cuvîntarea a fost subliniată de repetate ori cu puternice aplauze.

A urmat apoi un spectacol festiv. Corul şi orchestra ansamblului „Doina", al armatei, actori ai Teatrului Naţional I. L. Caragiale şi solişti ai Operei Române au interpretat un bogat program, care a cuprins lucrări consacrate Comunei din Paris, luptei revoluţionare a clasei muncitoare, realizărilor obţinute de poporul român, sub conducerea partidului, în opera de edificare a socialismului în patria noastră. Spectacolul a luat sfîrşit prin intonarea imnului proletariatului de pretutindeni „Internaţionala".

(Agerpres).

Cuvîntarea tovarăşului ION GHEORGHE MAURER

Onorată asistenţă,

Aniversăm împlinirea unui secol de la proclamarea Comunei din Paris, eveniment cu profunde semnificaţii politice şi ideologice pentru mişcarea muncitorească revoluţionară, ca şi pentru istoria universală. Comuna a însemnat actul de naştere al unei noi puteri de stat, în care clasa muncitoare s-a afirmat ca forţă socială precumpănitoare, ca protagonistă în opera de guvernare, dobîndind astfel posibilitatea de a ridica politica sa de clasă la rangul de politică a statului. Apariţia şi faptele Comunei au luminat, ca într-o străfulgerare, viitorul clasei muncitoare, al mişcării sale revoluţionare, vestind amurgul societăţii capitaliste, trecerea la socialism, prefigurînd organizarea societăţii noi, în care masele muncitoare devin stăpîne ale propriilor destine. Iată de ce, în pofida scurtei sale existenţe, de numai 72 de zile, Comuna a intrat în patrimoniul celor mai scumpe tradiţii ale mişcării muncitoreşti internaţionale. La un veac de la instaurarea ei, poporul român, constructor al socialismului, aduce un profund omagiu celor care, prin lupta lor eroică, au înălţat primii steagul revoluţiei proletare.

Este un izvor de satisfacţie pentru noi toţi, pentru omenirea progresistă, faptul că în zilele noastre cauza socialismului a biruit în 14 ţări ce cuprind mai bine de o treime din populaţia lumii, că această cauză trăieşte şi se afirmă în neîntreruptele lupte de emancipare socială şi naţională care brăzdează, actualmente, orînduirea capitalistă. In condiţiile în care sărăcia şi nedreptatea socială constituie încă o realitate pe cele mai multe meridiane ale globului, idealurile socialiste sînt în măsură să dea un sens limpede, o finalitate precisă luptei sutelor de milioane de oameni din lumea întreagă care năzuiesc la o viaţă mai bună.

Tovarăşi,

Fenomenul pe care l-a reprezentat Comuna în istoria universală poate fi explicat numai situîndu-l în contextul împrejurărilor în care a avut loc, împrejurări ce au purtat amprenta nivelului de dezvoltare economică, socială, politică şi a tradiţiilor societăţii franceze din secolul al XIX-lea.

Un element caracteristic al acestei dezvoltări l-a constituit formarea unui proletariat tot mai puternic şi mai combativ, cu o tot mai clară conştiinţă a intereselor sale de clasă. Incă în timpul Revoluţiei Franceze, proletariatul, deşi lipsit de o ideologie şi o politică proprie, s-a manifestat pe arena vieţii politice ca forţa de masă cea mai activă, insuflînd vigoare luptei revoluţionar-democratice purtate în numele idealurilor de libertate, egalitate, fraternitate. In deceniile următoare, rolul lui în societate s-a accentuat mereu, pe măsura sporirii numerice, a creşterii, o dată cu dezvoltarea industriei, a ponderii muncitorilor de fabrică. Pe baricadele revoluţiilor din 1830 şi 1848, ca şi în alte bătălii sociale, proletariatul şi-a formulat din ce în ce mai răspicat propriile revendicări — conştiinţa sa politică, precum şi organizarea sa primind noi impulsuri sub influenţa ideilor socialismului ştiinţific, care au început a fi răspîndite în Franţa îndeosebi după crearea Internaţionalei I de către Marx şi Engels.

Comuna, marcînd ridicarea clasei muncitoare la rolul de deţinătoare a puterii politice în societate s-a înscris, în ordinea firească a acestei evoluţii, ca treapta cea mai înaltă atinsă de lupta revoluţionară a proletariatului francez în secolul trecut.

Cauzele proxime ale instaurării Comunei sînt legate aşa cum se ştie, de grava criză politică pe care a cunoscut-o Franţa în urma înfrîngerii suferite în războiul din 1870 cu Prusia, criză ce a dus la prăbuşirea regimului lui Napoleon al III-lea şi instaurarea, la 4 septembrie 1870, a celei de-a treia republici. Faptul că noul guvern al lui Thiers, în loc să întreprindă măsuri energice pentru a opri înaintarea armatelor prusiene spre Paris, a capitulat în faţa cotropitorilor, sacrificînd interesele fundamentale ale Franţei, integritatea ei teritorială, a stîrnit o profundă indignare în rîndurile maselor largi populare, hotărîte să apere cu arma în mînă libertatea patriei. Această indignare a răbufnit într-o adevărată revoltă atunci cînd guvernul a trecut la acţiuni de reprimare a poporului înarmat.

Dînd expresie sentimentelor patriotice ce însufleţeau naţiunea franceză, proletariatul parizian s-a afirmat ca forţa socială în stare să-şi asume răspunderea organizării luptei pentru apărarea capitalei asediate. Tocmai prin identificarea sa cu interesele naţionale majore, prin fermitatea cu care s-a angajat în luptă, el şi-a cîştigat încrederea şi sprijinul maselor largi neproletare, ceea ce i-a dat posibilitatea să preia în mîinile sale puterea în stat. Cu începere de la 18 martie 1871 — ziua în care detaşamentele înarmate ale muncitorilor, zădărnicind încercarea guvernului burghez de a dezarma Garda Naţională, au ocupat principalele instituţii, iar guvernul lui Thiers s-a refugiat la Versailles — Parisul s-a aflat sub conducerea Comitetului Central al Gărzii Naţionale. Cum se arăta într-un manifest al acestuia, **„Proletarii din Paris, în mijlocul înfringerilor şi trădării claselor stăpînitoare, au înţeles că a sunat ceasul cînd trebuie să salveze situaţia, luînd în propriile lor mîini conducerea treburilor politice... Ei au înţeles că este datoria lor cea mai înaltă şi dreptul lor absolut să se constituie stăpîni ai propriei lor soarte şi să preia puterea de stat".** Şi este de remarcat că noua putere a fost recunoscută de populaţia muncitoare a Parisului ca propria sa putere — după cum au arătat alegerile desfăşurate în ziua de 26 martie pe baza votului universal, şi apoi entuziasmul mulţimii adunate la 28 martie în faţa străvechii clădiri a primăriei, l'Hotel de Ville, pentru a saluta proclamarea solemnă a Comunei. Insăşi componenţa Consiliului Comunei, în care alături de cunoscuţi fruntaşi ai proletariatului, s-au aflat numeroşi intelectuali, precum şi exponenţi ai micii burghezii, a atestat caracterul larg reprezentativ al noii puteri, întruchipînd rolul conducător al proletariatului,

(Continuare în pag. a 4-a)

Lucrările Congresului U. G. S. R.

Vineri, au continuat lucrările Congresului Uniunii Generale a Sindicatelor. La începutul şedinţei de dimineaţă, participanţii au fost informaţi asupra dezbaterilor din ziua precedentă, desfăşurate în cele cinci comisii pe probleme, aprobate de Congres. S-a arătat că în discuţiile pe comisii s-au făcut peste 1 100 de propuneri valoroase pentru îmbunătăţirea activităţii generale a organelor şi organizaţiilor sindicale. Discuţiile s-au desfăşurat într-o atmosferă creatoare, de analiză critică şi autocritică, participanţii fiind animaţi de dorinţa de a promova în activitatea sindicatelor spiritul novator, înalta exigenţă şi responsabilitate, numai astfel putînd aduce sindicatele întreaga lor contribuţie la înfăptuirea luminosului program, elaborat de partid, pentru progresul economic şi spiritual al societăţii, pentru continua înflorire a patriei noastre.

Au continuat apoi dezbaterile în plenul Congresului. Au luat cuvîntul Anghel Alexe, *preşedintele Consiliului naţional pentru cultură fizică şi sport,* Radu Popa, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Uzinele de utilaj petrolier din Tîrgovişte,* Argina Gosav, *inginer la Trustul local de construcţii-Iaşi,* Soare Cleper, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Uzina de ţevi din Roman,* Ion Arghiroiu, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Combinatul de exploatare şi industrializare a lemnului din Focşani,* Mihai Liculescu, *directorul general al Grupului de uzine de aparataj şi maşini electrice-Craiova,* Petre Lupu, *membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., ministrul muncii,* Florea Turcu, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Fabrica de zahăr din Corabia, judeţul Olt,* Alexandru Clichici, *inginer la Intreprinderea de mecanizare a agriculturii din judeţul Botoşani,* Lidia Orădean, *preşedinta Comitetului Uniunii sindicatelor din unităţile sanitare,* Alexandru Dobru, *inspector şef al Inspectoratului pentru protecţia muncii din Buzău,* Constantin Costin, *preşedintele Comitetului Sindicatului de la Fabrica de Rulmenţi din Birlad,* Vasile Cazan, *preşedintele Consiliului judeţean-Gorj al sindicatului,* Iosif Walter, *secretar al Comitetului Central al U.T.C.,* Nicolae Mihăilescu, *preşedintele Comitetului sindicatului din unităţile de exploatare şi industrializare a lemnului-Fălticeni,* Maria Stănescu, *preşedinta Uniunii sindicatelor din învăţămînt şi cultură,* Savin Cazacu, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Fabrica de ulei din Slobozia,* Ştefan Szabo, *preşedintele Consiliului orăşenesc-Tg. Secuiesc al sindicatelor,* Florica Stricat, *preşedinta Comitetului sindicatului de la Fabrica „Sebeş" din judeţul Alba,* Ioan Wagner, *preşedintele Comitetului sindicatului de la Intreprinderea de construcţii locale-Braşov,* Gheorghe Borş, *preşedintele Consiliului municipal-Bucureşti al sindicatelor, prof.* Constantin Dinculescu, *preşedintele Consiliului naţional al inginerilor şi tehnicienilor,* Iosif Burian, *preşedintele Consiliului judeţean-Harghita al sindicatelor,* Şerban Nichie, *mecanic de locomotivă la Depoul C.F.R.-Cluj,* Dumitru Tecuceanu, *preşedintele Consiliului judeţean-Teleorman al sindicatelor.*

De asemenea, au luat cuvîntul, pentru a saluta Congresul, Ahti Vilhelm Fredriksson, *prim-secretar al Federaţiei sindicatelor din Finlanda,* Seyed Ahamed Alavi Mowlana, *cosecretar general al Federaţiei sindicatelor independente S.R.I.-Lanka din Ceylon,* Becquer Isais Sanchez Pico, *secretar cu probleme de relaţii al Confederaţiei oamenilor muncii din Ecuador,* Axel Francois Richard Menda, *secretar naţional cu problemele externe al Uniunii naţionale a muncitorilor din Congo (Kinshasa),* Rakotohe Remy, *vicepreşedinte al Federaţiei sindicatelor oamenilor muncii din Madagascar,* Dalmeida Antoine, *secretar general al Uniunii oamenilor muncii din Dahomey,* Ahmed Kane, *secretar cu relaţiile internaţionale al Uniunii naţionale a oamenilor muncii din Niger,* Hassan Abdulla Mohamed, *membru al Comitetului Central şi al Secretariatului general al Federaţiei sindicatelor din Republica Arabă Yemen,* Firmen Delecluz, *secretar naţional al Centralei generale a serviciilor publice din Belgia,* Koulibaly Kemc-

(Continuare în pag. a 4-a)

O nouă cantină pentru muncitorii mineri

19 martie. In sala spaţioasă, luminoasă a cantinei Bazei de aprovizionare şi transport de la Aeroport se serveşte, pentru prima dată, masa muncitorilor de la E.M. Livezeni, U.U.M.P., construcţii ş.a.

Corp comun cu clădirea căminului de nefamilişti al minei, noua cantină întruneşte toate condiţiile necesare pregătirii meselor şi deservirea abonaţilor în condiţii optime. Totul este nou. Totul străluceşte de curăţenie. Sala de mese cu o capacitate de 100 locuri prezintă o ambianţă plăcută, familiară. Bucătăria, îmbrăcată în faianţă albă cu maşina ei de gătit, ce funcţionează pe bază de lubrifianţi, frigiderul, maşina electrică de tocat carne şi altele, prezintă aspectul unui adevărat laborator. Incălzirea centrală, iluminatul fluorescent, instalaţiile sanitare, sistemul de aerisire, magaziile completează cerinţele unei cantine moderne.

— Dispunem de tot ce este necesar — spune administratorul cantinei Viorel Mohor — pentru pregătirea în cele mai bune condiţiuni de igienă a meselor pe care ne vom strădui să fie cît mai consistente, cît mai variate.

Bucătăreasa Octavia Ursu, cu un stadiu de peste 20 ani în meserie, ne dă aceleaşi asigurări. Noua cantină, care va funcţiona între orele 4 — 24, corespunzător sistemului de lucru în trei schimburi a muncitorilor mineri, serveşte zilnic trei mese la preţul de 13 lei, inclusiv pîinea.

Căminul de muncitori nefamilişti, noua cantină din Aeroport, constituie o nouă realizare a Centralei cărbunelui Petroşani în vederea creării unor condiţii tot mai bune de viaţă muncitorilor mineri.

D. IOSIF

CINCINAL 1966 — 1970

JUDEȚUL HUNEDOARA

ÎN IMAGINI, CIFRE ȘI FAPTE

În ultimii 5 ani toate ramurile economiei județului nostru au marcat progrese simțitoare integrîndu-se armonios în fluxul dinamic al întregii țări. Dezvoltarea economică a județului Hunedoara și îmbunătățirea structurii economiei sale au fost favorizate de amplul efort de investiții din perioada 1966—1970, cînd i s-au alocat **12 500 000 000 lei**, adică aproape 5 la sută din volumul total de investiții pe țară. Este un merit al constructorilor și montorilor din județul nostru că toate obiectivele nominalizate prin planul de stat au fost realizate înainte de termenele planificate etc.

Județul Hunedoara reprezintă azi inima de oțel și cărbune a economiei naționale. El este stea de primă mărime în potențialul energetic al țării, un ținut cu un înalt grad de dezvoltare urbanistică. În prezent producția globală industrială a județului reprezintă 5,1 la sută din producția globală a țării. **În prezent județul Hunedoara realizează producția pe întreaga țară a anului 1938 în 25 de zile la fontă, în 36 de zile la oțel, în 67 de zile la laminate finite pline, în 30 de zile la minereu, în 145 de zile la cărbune.**

Față de prevederile cincinalului 1966—1970, Hunedoara a dat în plus 712 000 tone fontă, 790 000 tone oțel, 30 000 tone laminate, 50 000 tone cărbune, 1 990 tone zinc concentrate, aproape un miliard kWh energie electrică etc.

Iată cîteva cifre concludente care vorbesc despre prezentul și viitorul Hunedoarei, despre ceea ce reprezintă acest județ pentru economia națională.

PRODUCȚIA GLOBALĂ ÎN CINCINALUL TRECUT ȘI ÎN 1975

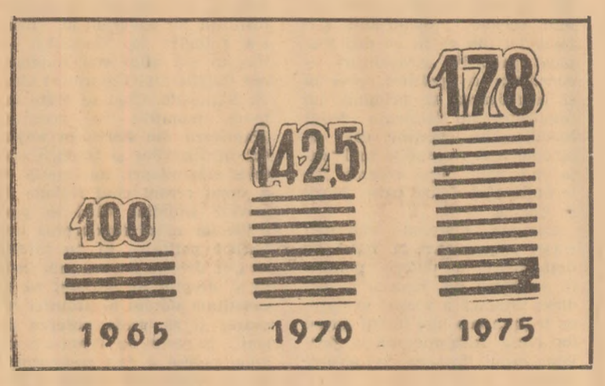

Așa cum se poate ușor observa, prin dinamismul său, industria hunedoreană ocupă un loc de prim rang în mecanismul economiei naționale.

DINAMICA PRODUCȚIEI DE BAZĂ A JUDEȚULUI

	1965	1970
Oțel	2 294 000 tone	3 018 000 tone
Cărbune	5 836 000 tone	8 000 000 tone
Producția de energie electrică	2 366 900 000 kWh	3 700 000 000 kWh

JUDEȚUL HUNEDOARA REALIZEAZĂ ÎN PREZENT DIN PRODUCȚIA ÎNTREGII ȚĂRI

- 86,5 la sută cocs metalurgic
- 56,3 la sută fontă
- 54,9 la sută minereu de fier
- 52,5 la sută oțel
- 50 la sută laminate finite
- 38,8 la sută cărbune

Față de 1965, în 1970 producția globală industrială a sporit cu 44,8 la sută, iar productivitatea muncii cu 38,7 la sută. Sînt cifre care jalonează în esență un drum ascendent, indicînd mutații profunde petrecute în colectivele noastre de muncă, în viața fiecărei familii de muncitor. Cîteva dintre aceste direcții evidențiază că, în 1970, pe fiecare locuitor a revenit o producție industrială de 30 000 lei, nivel ce situează județul Hunedoara pe locul II pe țară.

Odată cu creșterea producției industriale s-a dezvoltat în ritm susținut și agricultura județului. În perioada 1966—1970 au fost investite fonduri în valoare de 320 milioane lei pentru dezvoltarea ramurilor zootehnice, pomicole și legumicole.

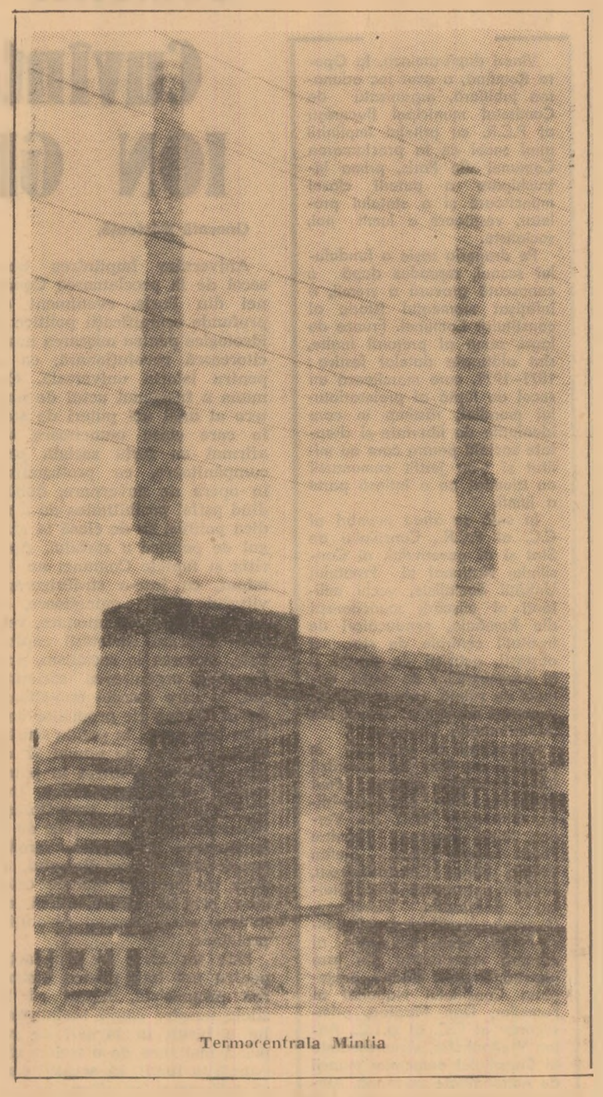

Termocentrala Mintia

Parte a țării cu bogate tradiții istorice, județul Hunedoara, asemeni tuturor județelor țării, cunoaște în anii cincinalului recent încheiat nu numai o vertiginoasă dezvoltare economică, ci și una social-culturală. Asigurarea unui nivel de viață civilizat, ridicarea continuă a bunăstării populației de la orașe și sate constituie unul dintre cele mai importante rezultate ale operei de construire a socialismului, reprezintă scopul întregii politici a partidului și statului nostru. Pentru dezvoltarea social-economică a județului, statul a alocat — în perioada 1951—1970 — fonduri de investiții în valoare de peste 35 miliarde lei. Dezvoltarea economică a județului a dat posibilitatea ca în anii 1966—1971 să se creeze peste 3 000 locuri noi de muncă, numărul total al salariaților în unitățile din județ ridicîndu-se la 160 000, revenind în medie la fiecare 1 000 de locuitori — 331 salariați, ceea ce depășește cu 71 de salariați media pe țară. Demn de subliniat este și faptul că salariul mediu lunar pe județ este cu aproape 13 la sută mai mare decît salariul mediu pe țară și de 2,1 ori mai mare decît în 1965, așa cum rezultă și din următoarele cifre:

CREȘTEREA FONDULUI DE SALARII PE JUDEȚ

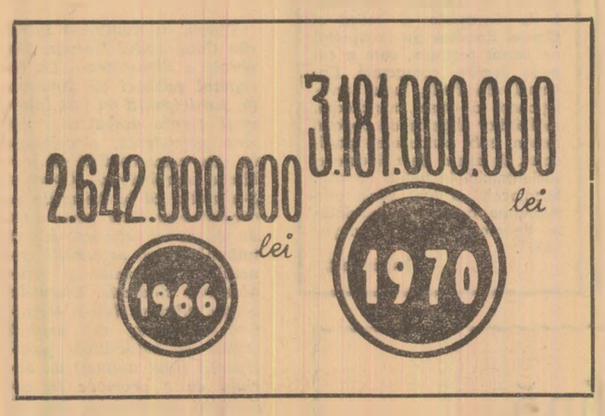

Nota dominantă a Hunedoarei o dă activitatea clocotitoare a oamenilor. Iar pentru nevoile acestor oameni în fiecare localitate s-au construit locuințe moderne, în blocuri cu confort. Hunedoara, Lupeni, Petrila, Vulcan, Aninoasa, Uricani, Brad, Călan, Orăștie, Hațeg sînt doar cîteva din așezările întinerite prin înviorarea lor economică și prin construcțiile efectuate din fondurile statului.

În anii 1966—1970 din fondurile de stat s-au construit în județul Hunedoara **18 766 apartamente**, iar cu ajutorul statului prin creditele acordate, 1 438 de cetățeni și-au ridicat locuințe noi. **Din 1951 și pînă în prezent s-au construit pe aceste meleaguri 71 000 apartamente și locuințe proprietate personală.**

Leagăn al neamului românesc, reședința dacilor lui Decebal, meleagurile hunedorene, unde la fiecare pas găsim vestigii ale istoriei atestînd o civilizație înaintată, pulsează o viață culturală intensă. Setea de cultură, dorința omului de a-și petrece cît mai folositor timpul liber, găsesc în județ condiții din ce în ce mai bune. Baza materială destinată culturii este concretizată în existența a 297 cămine culturale, 213 unități cinematografice, 6 case de cultură, din care unele construite din fondurile sindicatelor, 17 cluburi în centrele muncitorești, 226 de biblioteci, două teatre și șase muzee, dotate cu mijloace materiale moderne. Pe întinsul județului activează în prezent peste 700 formații artistice reunind 12 000 de artiști amatori, membri de sindicat. Numeroase formații artistice, ansamblul „Hațegana" din Hunedoara al Consiliului județean al sindicatelor, formația de călușari din Romos, grupul folcloric din Almaș-Săliște, taraful din Vața de Jos, corul casei de cultură din Orăștie, ansamblul folcloric al casei de cultură a sindicatelor Petroșani și altele — au fost distinse cu premii, diplome de onoare și mențiuni speciale pentru bogăția și ținuta artistică a programelor prezentate în diferite concursuri interne și peste hotare.

Unul din indicii grăitori ai creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii este volumul mărfurilor vîndute populației prin comerțul de stat și cooperatist.

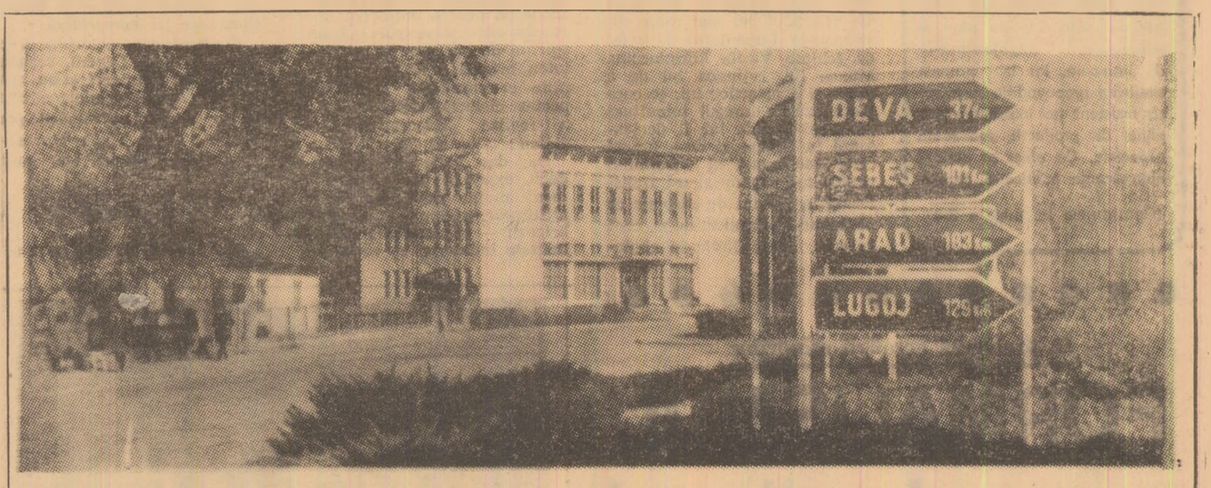

Vedere din orașul Brad

VÎNZĂRILE DE MĂRFURI CU AMĂNUNTUL

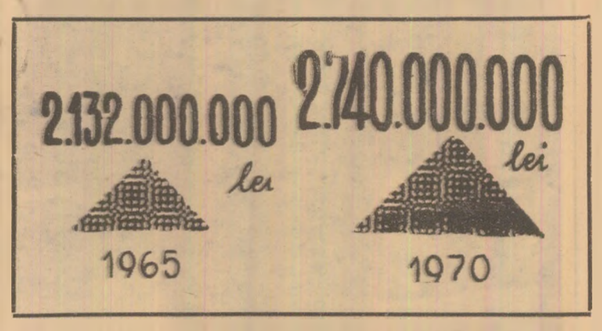

În cursul întregului cincinal s-au vîndut mărfuri în valoare totală de **14 800 000 000 lei.**

Veniturile sporite ale populației, reducerea prețurilor cu amănuntul la o serie de produse, au făcut să crească necontenit puterea de cumpărare a oamenilor fapt concretizat în desfacerea de mărfuri. În cinci ani s-au vîndut populației din județ 42 000 televizoare, aproape 40 000 aparate de radio. Numai în 1970 s-au cumpărat 8 000 garnituri de mobilă. În cincinalul recent încheiat s-au înființat circa 500 unități noi, menite să asigure o bună deservire a populației.

Importante fonduri au fost alocate în cincinalul recent încheiat pentru dezvoltarea rețelei sanitare. În prezent, în județ funcționează 19 spitale cu circa 5 000 de paturi, 103 circumscripții teritoriale, 12 policlinici și 28 dispensare medicale în întreprinderi deservite de 700 de medici și 3 640 cadre medii sanitare. Dacă în 1938 unui medic îi reveneau 2 908 locuitori și 773 în 1965, în prezent revin 711 locuitori la un medic.

O însemnată dezvoltare a cunoscut și baza materială a învățămîntului. În ultimii 5 ani au fost construite localurile liceelor din Hunedoara, Vulcan și Petroșani, liceului industrial de construcții din Deva, grupul școlar energetic Deva și altele, concomitent cu dotarea cu mobilier și laboratoarele necesare. În județ există 506 școli de cultură generală, 10 școli profesionale, 8 licee de specialitate, 6 școli tehnice de maiștri, care cuprind în anul de învățămînt 86 000 elevi. Circa 4 000 de cadre didactice predau în aceste școli.

Județul Hunedoara a devenit deja un cunoscut **centru universitar.** Înființat în ultimul an al cincinalului trecut, Institutul de subingineri din Hunedoara cuprinde 1 240 de studenți. În cei peste 20 de ani de existență Institutul de mine din Petroșani, a pregătit peste 3 000 de ingineri. În prezent cele două facultăți și trei secții de subingineri ale acestui institut cuprind peste 1 100 studenți.

Cei mai mici, copiii de grădiniță, au și ei bucuriile lor. La căminele de zi, grădinițe sezoniere, copiii salariaților, ai membrilor cooperatori primesc o educație sănătoasă și capătă deprinderi menite să-i ajute în anii de școală.

În județul Hunedoara, sportul de masă și de performanță a cunoscut o dezvoltare fără precedent. **În 1970, numărul secțiilor de specialitate se ridica la 324, numărul sportivilor legitimați la 3 125, iar al bazelor sportive la 407.**

Natura a fost darnică cu subsolul acestui județ. Aici și-au dat întîlnire aurul Zarandului și fierul din Poiana Ruscă, cărbunele Văii Jiului cu argintul și cuprul, cu marmura, andezitul și cu multe alte bogății necesare pentru viața și existența omului. Județul Hunedoara este chemat să-și aducă și în viitor o contribuție importantă la dezvoltarea economiei naționale, la îndeplinirea măreștului program stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R. Producția globală industrială va spori în 1975 cu aproape 25 la sută față de 1970. Se vor dezvolta cu precădere ramurile extractive, metalurgiei neferoase, energiei electrice, materiale de construcții și industria ușoară. Vor prinde contur noi și importante capacități de producție. Creșteri deosebite vor înregistra indicatorii care exprimă eficiența economică a producției și creșterea nivelului de trai al populației. Se vor crea peste 6 400 noi locuri de muncă pentru care se prevede un fond de salarii de peste 380 milioane lei, cu 12 la sută mai mult decît în 1970. În orașele județului se vor ridica circa 18 000 apartamente noi, se va extinde rețeaua de canalizare, de alimentare cu apă, se vor moderniza multe străzi, se vor electrifica toate satele județului. Prin dezvoltarea rețelei comerciale, volumul mărfurilor desfacute populației va crește cu circa 50 la sută. Fonduri importante se vor aloca pentru dezvoltarea bazei materiale a învățămîntului și culturii, asistenței sociale etc.

Sub conducerea organizațiilor de partid, prin munca însuflețită a minerilor și siderurgiștilor, a constructorilor și țăranilor cooperatori, a tuturor oamenilor muncii, județul Hunedoara va îndeplini cu succes obiectivele noului plan cincinal.

Deva — Vedere spre cetate

Foto: N. Ghena

Ilia — Magazinul universal

Foto: V. Onoiu

Pagină realizată de Nicolae BIVOLU

SENSUL MAJOR AL EFORTULUI COTIDIAN

(Urmare din pag. 1)

idei novatoare care, născute și transpuse în realitate în cadrul sectorului, au determinat progrese multiple în activitatea tehnico-economică. Faptul că toate marile frontale ale sectorului lucrează cu dotare modernă, că prin specializarea schimburilor s-a ajuns la un nivel înalt și eficient de organizare a producției și muncii constituie un adevăr bine cunoscut ca determinant fundamental al succeselor sectorului. Dar oamenii au mers înainte. Pretențiile tot mai insistente de economisire a materialelor și a forței de muncă au născut noi idei menite să fructifice munca prodigioasă a minerilor sectorului. O astfel de inițiativă experimentată și pusă deja în aplicare constă în săparea preabatajelor la o distanță de 100—120 metri în loc de 50 de metri, ceea ce înseamnă reducerea la jumătate a volumului lucrărilor de pregătire, și, o mare economie de manoperă. O altă inițiativă constă în exploatarea cu susținere metalică a șcarpei stratului — altă sursă de reducere a consumului de lemn — care înseamnă anual o economie de 400 000 lei. **Neastîmpărul creator, spiritul de inițiativă sînt omniprezente în munca, în viața colectivului, de la șeful de sector pînă la minerii abatajelor sau electromecanicii utilajelor, garantînd raționalizarea și valorificarea eficientă a puterii de dăruire și de creație a colectivului.**

— Dar perfecționarea începe cu omul — ne-a precizat secretarul de partid al sectorului **Alexe Furdui.** Tot ce facem azi, toate eforturile noastre trebuie să răspundă cerințelor zilei de mîine. Or, acest deziderat se poate realiza doar prin perfecționarea tuturor, a fiecăruia.

Secretarul de partid ne-a relatat despre formele de perfecționare profesională la care participă cadrele tehnice, toți minerii sectorului în cadrul recicilării, precum și despre strădaniile minerilor sosiți la sector în ultimii ani de a-și completa studiile generale. Ca rezultat al acestor preocupări, încurajate și stimulate de comuniști, zeci de mineri cu 4 clase au ajuns să termine școala generală și astfel să fie promovați în funcții de răspundere în cadrul brigăzilor.

Intr-un cuvînt, oamenii învață. Concomitent cu perfecționarea muncii, a producției, se perfecționează pe ei însuși, pe măsura prezentului și a cerințelor de mîine.

Dar perfecționarea are loc nu numai pe planul pregătirii profesionale și culturale ci în însuși modul de gîndire al oamenilor, prin identificarea năzuințelor și aspirațiilor fiecăruia cu marile țeluri ale partidului.

Secretarul de partid **Vasile Rușitoru**, de la alt sector fruntaș al minei, sectorul VI, ne spunea:

— Mersul înainte, înfăptuirea sarcinilor tot mai complexe ce le pretinde azi mineritul în condițiile progresului tehnic multilateral n-ar avea rezultate dacă oamenii, minerii și cadrele tehnice, n-ar dovedi o înaltă responsabilitate etică și profesională, dacă n-ar pune la bătaie tot ce e mai bun, mai valoros: spiritul de inițiativă pasiunea, abnegația, dăruirea plenară pentru îndeplinirea riguroasă a îndatoririlor, dacă n-ar fructifica în rezultate concrete, conștiința pe care le-o inoculase partidul, de făuritori ai lumii socialiste.

Acesta e sensul major al eforturilor lor cotidiene.

FORMALISMUL

(Urmare din pag. 1)

pentru organul judiciar un act de cea mai mare însemnătate, cu tot caracterul lui consultativ. Pentru aceasta însă, ancheta socială trebuie să aibă un caracter de studiu în teren, să constituie un element de **investigație multilaterală** cu privire la persoana minorului, a mediului în care trăiește, a posibilității și perspectivelor dezvoltării sale. Organul de autoritate tutelară trebuie să strîngă toate datele cu privire la profesia soților, profilul lor social, modul în care își exercită îndatoririle față de copii, starea sănătății lor și a copiilor, posibilitățile materiale pe care le au părinții (toate, nu numai salariul) pentru asigurarea în cele mai bune condiții a creșterii și educării copiilor, precum și orice alte date de natură să influențeze asupra soluției date în cauzele cu minorii. Datele de anchetă socială trebuie culese în teren de la organele de miliție profesori, membrii familiei, locul de muncă al părinților, rude, vecini, servicii medicale etc.

In practică însă, multe din aceste date lipsesc, sînt contradictorii sau echivoce, iar opinia autorității tutelare nu este rodul dezbaterii colective a comitetului executiv, ci a colectivului de sprijin, sau chiar a unei singure persoane. **Din aceste motive, dintr-un instrument de investigație, ancheta socială se transformă într-un simulacru de anchetă, iar opinia autorității tutelare dintr-o consultație cu autoritate, într-o penibilă formalitate.** Nu este oare semnificativ faptul, că cea. 30 la sută din aceste propuneri nu sînt împărtășite de instanță? Dar să recurgem în acest sens la cîteva exemple:

Ancheta socială întocmită de autoritatea tutelară din Petroșani, în cauza de divorț a soților Maria și Alexandru Lazăr, în vederea încredințării minorului, nu conține de loc date cu privire la profilul social-moral al părinților (din dosar a reieșit că tatăl are o comportare imorală), la starea sănătății lor și a minorului, iar datele privind situația materială se rezumă la indicarea salariului și a numărului de camere în care locuiesc.

Cu ocazia încredințării minorului Vătafu M. autoritatea tutelară din Lupeni dă următoarele relații: „Din 1965 soțul a început să întrețină legături extraconjugale cu alte femei... In luna iunie 1969 soțul a părăsit domiciliul conjugal". Iar mai jos „soțul este un cetățean cu o morală sănătoasă, fiind mult apreciat la locul de muncă". O nefericită inconsecvență logică? Nu, căci, într-o altă cauză, privind divorțul dintre soții Nagy Iosif și Maria, întîlnim aprecieri de aceeași factură:

„Tatăl este un cetățean cinstit și cu morală sănătoasă, însă faptul că și-a părăsit familia într-un timp destul de scurt este demn de condamnat". Refuzăm să credem că asemenea „judecăți de valoare" aparțin **unui comitet executiv.** De ce și le-a însușit însă din moment ce, evident, ele **nu servesc la nimic ci, dimpotrivă, nasc confuzii și ambiguitate?**

Intr-o altă cauză — Ion Ruxandra și Ion Ioan, după ce autoritatea tutelară din Aninoasa reține în cadrul unui simulacru de anchetă socială, că minorul a fost întreținut de mamă, că tatăl are patima beției, că a fost condamnat și n-a contribuit la întreținerea minorului, opinează surprinzător pentru încredințarea minorului la... tată. Ce se poate spune despre o astfel de judecată în care concluzia anulează premisele aidoma personajului mitologic, care, după ce năștea copii, îi devora?

Organul de autoritate tutelară din Vulcan, solicitat să se pronunțe pentru încredințarea minorei Violeta Lörincz, repetă pur și simplu părerea colectivului de sprijin: „Nu ne putem pronunța deoarece nu cunoaștem modul în care minora este întreținută și îngrijită". Un absenteism care pune pe gînduri. Ce rost mai are atunci un astfel de colectiv ce-și spune „de sprijin" care **nu știe nimic, nu propune nimic și nu sprijină pe nimeni?**

Semnificativ este și cazul minorilor Adrian și Maria Popa, încredințați de instanța de judecată tatălui lor. Organul de autoritate tutelară din Petrila, după ce reține că „mama minorilor este o femeie ușuratică și neglijează învățătura acestora, unul din minori rămînînd chiar repetent", opinează ca fetița să fie încredințată mamei, iar băiatul tatălui. Solomonică propunere: o pereche de frați despărțiți, o unitate de sînge și de sentiment — cimentată în anii de convețuire în același mediu familial — tăiată în două. Cui folosește un asemenea compromis de felul să „împăcăm și capra și varza", cu amputările lui psihice și morale de natură a înstrăina pe un frate de celălalt și pe fiecare din ei, față de părintele de care va fi lipsit?

Concluziile, ca și măsurile ce se impun pot fi ușor deduse din exemplele de mai sus. Recapitulăm totuși cîteva din cele mai importante.

● Umanismul instituției ocrotirii minorului este incompatibil cu formalismul manifestat, regretabil în atîtea cazuri. Deși cu caracter consultativ, propunerile autorității tutelare, în cazurile ce privesc ocrotirea interesului minorului pot dobîndi adevărata lor valoare numai dacă anchetele sociale cu privire la minori devin ceea ce ar trebui să fie: instrumente de investigație multilaterală.

● Propunerile trebuie să reprezinte judecata **colectivă** a organului de autoritate tutelară, fie a comitetului executiv în plenul său, fie al biroului.

● Inainte de definitivarea propunerii să fie consultați de către organul autorității tutelare atît membrii familiei respective cît și rudele minorilor în cauză.

● Prezența delegatului autorității tutelare în instanță, în cauzele cu minorii să se facă mai simțită, mai puțin formală și cu mai mult... aport.

17,00	Deschiderea emisiunii. Emisiune în limba germană.
18,10	Publicitate.
18,15	Bună seara, fete! Bună seara, băieți!
19,15	Publicitate.
19,20	1 001 de seri. Emisiune pentru cei mici.
19,30	Telejurnalul de seară.
19,50	50 de ani, în 50 de evocări. Anul 1933. Grivița 1933. Mărturii ale participanților la greva feroviarilor. Imagini ale Griviței de azi.
20,00	Tele-enciclopedia.
20,50	Refrene fără vîrstă. Succese de ieri și de azi ale muzicii ușoare de la noi și de pretutindeni.
21,20	Film serial: „Incorupti-bilii". „Trei mii de suspecți".
22,10	Romanțe și cîntece de petrecere.
22,45	Telejurnalul de noapte. Sport.

TV — SIMBATA 27 MARTIE

Steagul roșu

Corespondenții și cititorii ne scriu despre localitatea lor

Racordări la rețeaua de termoficare

In atenția Consiliului popular al orașului nostru a fost și este îmbunătățirea alimentării cu căldură și apă caldă a apartamentelor nou construite și depoluarea, pe cît este posibil, a aerului. E vorba deci de probleme ce interesează toți locuitorii orașului. După studii minuțioase, în acest an s-a preconizat ca toate centralele termice din localitatea noastră, care funcționează pe bază de cărbune, să fie racordate la rețeaua de termoficare a orașului. Prin realizarea acestei lucrări importante, locuitorii orașului nostru vor scăpa de fum și funingine, iar în apartamente va fi căldură bună și apă caldă suficientă.

Lucrările de racordare au început cu centrala termică nr. 3 care alimentează cu căldură și apă caldă aproape 400 apartamente, o școală și un cămin pentru nefamiliști. Incredințată echipei de instalatori condusă de Alexandru Oznaga, de la sectorul I.G.L. Vulcan, lucrarea a fost executată în numai 14 zile. In acest răstimp s-au instalat aparatele de contra-curent, zeci de vane, ventile și conducte. Sudorii Ioan Cornaciu și Aurel Costea, instalatorii Petru Costina, Gheorghe Toma, Emil Băbescu și Aurel Birzan au muncit, din proprie inițiativă, cîte 12 ore pe zi. La verificare, întreaga instalație a funcționat impecabil. Temperatura la tur era de 80°C, iar la retur 70°C. Caloriferele din cele mai îndepărtate puncte încălzeau normal. Racordarea centralelor la rețeaua de termoficare a început deci sub bune auspicii.

I. IULIAN

Mîndrie

Stau și privesc în cele patru puncte cardinale. Simt în toată ființa o mare satisfacție. In jurul meu numai blocuri noi cu 8,9 și 10 etaje își înalță siluetele zvelte. Sînt 25 la număr totalizînd 1 494 apartamente. Alături, alte zeci de blocuri cu 3 și 4 etaje, toate construite în anii cincinalului 1966—1970. Blocurile fac parte din cartierele „George Coșbuc", „Vasile Alecsandri" și „Victoriei". Bătrînul Vulcan e acum tînăr, așa cum sînt blocurile, și cele trei școli nou construite. Tînără e și vechea școală care acum a mai crescut cu un etaj. De orașul lor sînt mîndri toți locuitorii ce contribuie la continua lui înfrumusețare. Noi, constructorii, avem însă o mîndrie și mai mare deoarece am contribuit la dezvoltarea și întinerirea vechii așezări minerești. Cred că este o mîndrie legitimă.

I. IORDACHE
constructor

Instalație de descărcat bitum

La secția brichetaj de la preparația din Coroești s-a montat o instalație de descărcare a bitumului lichid din cinci cisterne în același timp. Instalația este executată în așa fel încît permite încălzirea cisternelor înainte de a fi introduse la descărcare. Prin intrarea în funcție a instalației, timpul de descărcare a unei cisterne s-a redus de la 8 ore la numai 3 ore.

Dumitru BODISLAV

Rod al educației

Mergînd pe stradă, am pierdut niște bani. Nu mică mi-a fost mirarea cînd un elev mi i-a restituit. I-am mulțumit elevului pentru frumosul său gest. Am aflat că se numește Simulea Ciprian și este elev în clasa a VI-a B de la liceul din localitate. M-am gîndit să scriu despre acest fapt spre a reliefa cum modul în care copiii sînt educați în școală și familie se răsfrînge pozitiv pri[illegible] comportarea lor în societ[illegible]

Angela RISTEA

ACȚIUNEA CURĂȚENIEI

Adunarea generală din luna martie a comuniștilor din organizația de bază nr. 5 — cartierul Coroești —, a avut loc în ziua de 10. In adunare s-a hotărît ca fiecare membru de partid să se ocupe de mobilizarea locuitorilor din cartier la acțiunile patriotice de curățenie și înfrumusețare inițiate în fiecare primăvară de către consiliul popular al orașului.

Prima acțiune a primăverii a avut loc, la nivelul întregului oraș, în ziua de 21 martie. Dar să ne referim doar la acțiunea ce a avut loc în cartierul nostru. La îndemnul verbal și exemplul personal al comuniștilor, al comitetelor de bloc, au participat la acțiune peste 70 de cetățeni. S-au greblat și curățat zonele verzi și nivelat terenul.

Printre participanții la munca patriotică enumerăm pe Elisabeta Gross, Vladimir Șerban, Valeria Peloiu, Ecaterina Söö, Ioan Frăteanu, Ștefan Crișan, Berta Costache, Ileana Aconstantinesei, Elena Asultanei și Petru Oprea.

Gavriliu LAURA
deputată

INVITAȚIE SPRE TINEREȚE

Note de spectator

Nu cu mult timp în urmă, pe scena Casei de cultură din orașul Petroșani, a evoluat formația Teatrului de stat de estradă din orașul Deva, cu spectacolul „Fețe, fețe la revistă".

Chiar de la inceput, trebuie remarcată căldura manifestată fără rezerve de către iubitorii acestui gen de artă, impresia deosebită cu care aceștia au plecat din sală.

Lucrat pe un text de Al. Damian și C. Zărnescu, în regia celui dintîi, spectacolul a reușit să se ancoreze în cîteva realități cotidiene pe care apoi să le prezinte în diverse formule de autenticitate și talent. Spectatorii s-au obișnuit de altfel ca acest teatru să se înfățișeze de fiecare dată cu reprezentații muncite, valoroase sub latura lor artistică, degajînd răspundere, respect pentru omul din sală. Și nici de rîndul acesta nu s-au înșelat.

Cu excepția unor „poante" mai sărace în haz (de altfel e un necaz al tuturor teatrelor de gen), spectacolul la care ne referim a fost de ținută, cald, original și inspirat ca toaletă, pe alocuri chiar spumos și de la început pînă la sfîrșit menținut într-un ritm vioi, tineresc, de molipsitoare veselie. La capătul celor două ore, lasă un cert simțămînt de recreiere.

Este adevărat, în ce privește obiectivele critice, nu s-a mers prea în adîncime, s-a umblat la lucruri ceva mai mărunte la care se umblă de obicei. Puteau fi fără îndoială vizate probleme mai largi. Dar, trebuie reținut meritul tuturor celor ce au conlucrat pentru reușită, de a aduce în fața publicului cîteva forme de prezentare inedite. Dispunînd de o formație de interpreți dotați cu reale posibilități — Lucian Radulian, Istrate Mihail, Nicolau, Casan — spectacolul a izbutit să se refere la cîteva aspecte, combătîndu-le cu competență și originalitate. Pot fi marcate în acest sens momentele vesele: „anonimul", „Statuia", „Policlinică" și altele, care au fost răsplătite cu binemeritate aplauze.

La capitolul soliști vocali, chiar dacă nu s-a înregistrat o creștere substanțială, merită a fi remarcate zelul, dăruirea interpretativă, pasiunea, manifestate la cele mai evidente tonuri. Au avut o prezență plăcută în acest sens Lidia Bircă, Doina Ardeleanu, Ileana Zanche și mai ales trio vocal format din Puiu Faur, Negrescu Cornel și Cornel Sava.

Ca în toate spectacolele de altfel, și-n acesta, corpul de balet a dus cum s-ar spune greul. Pe o tematică variată, s-au reușit cîteva numere valoroase, care au dat consistență spectacolului. E un merit al conducerii teatrului la care ne referim, de a continua să meargă pe aceeași linie de curaj în ceea ce privește promovarea elementelor tinere, cu perspectivă. Se poate afirma că maestrul Titus Burducea, a reușit la capătul unor eforturi susținute, să-și alcătuiască un mănunchi de băieți și fete — Țuca Lupu, Maria Faur, Angela Iordache, Traian Popescu, Mihai Rațiu, Liviu Revnic, Tase Portase, Valeriu Poroșnicu — dotat nu numai cu energie și pasiune, ci și cu reale calități. Detașată prin experiența scenică, susținută de o grație personală, Georgeta Ene a evoluat în cîteva scene aproape virtual.

Tablouri ca „Peștera", „Primele raze" și îndeosebi „Călușul oltenesc" transpus pe fete, au impresionat prin fantezie și expresie.

Cuvinte bune se cuvin partiturii muzicale, bogată în melodii de ritm, care au fost interpretate într-un tempo tineresc sprințar, de orchestra dirijată de Ștefan Răduț, el însuși, pe tot timpul celor două ore, jovial și alert.

Luminile, costumele, decorul, toate s-au îmbinat cu multă armonie, astfel încît spectacolul s-a prezentat unitar, pătruns de calități incontestabile. El a purtat spre spectatori, dezinvolt și convins, un reconfortant optimism. Se poate spune că prin toate componentele sale, spectacolul „Fețe, fețe la revistă" este o frumoasă invitație spre tinerețe.

V. D.

Aproape de realizarea angajamentului

(Urmare din pag. 1)

zatorice, rezultatele muncii pe luna martie sînt promițătoare în toate sectoarele minei; sectoarele I și V au și acumulat o zestre de 600 și, respectiv, 700 de tone peste plan, sectorul II 500 tone iar sectorul IV, cu toate dificultățile întîmpinate în prima decadă, a reușit să recupereze minusul avut în acea perioadă și să înregistreze la capitolul depășirea planului peste 100 de tone, cu perspectiva ca pînă la încheierea lunii să majoreze plusul la cel puțin 400 de tone. Din rîndul brigăzilor miniere menționăm numele celor care și-au realizat deja angajamentele și le-au majorat: Marin Ciubăr și Constantin Bigu de la sectorul I, Ion Baciu și Traian Molnar — sectorul II, Teofil Haliciuc și Simion Balea II — sectorul III, Hristache Borș, Clement Birluț, Zaharia Bălănță și Ioan Miclea III — sectorul IV iar de la sectorul V Ludovic Repaș și Gh. Hagiu.

La Vulcan

FILME

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Vară de altădată (29 — 31 martie); **Republica:** O părere deosebită (29 — 31 martie); PETRILA: „Z" (28 — 30 martie); LONEA — **Minerul:** Intîlnire la vechea moschee (29 — 31 martie); ANINOASA: Zboară cocorii (28 — 29 martie); VULCAN: Iubire tăcută (29 — 30 martie); LUPENI — **Cultural:** Femeia să se teamă de bărbat (27 — 31 martie); MUNCITORESC: Dreptul de a te naște (30 — 31 martie).

PRONOSTICUL NOSTRU LA CONCURSUL PRONOSPORT Nr. 13 DIN 28 MARTIE 1971

1	Politehnica — Dinamo	5	Steaua — Jiul	1
2	Rapid — Petrolul	1	6	„U" Craiova — Farul	1
3	U.T. Arad — „U" Cluj	1	7	Steagul roșu—Progresul	X
4	C.F.R. Cluj — F.C. Argeș	1	8	S.C. Bac. — C.F.R. Tim.	1
			9	Catania—Internazionale	2
			10	Roma — Juventus	X
			11	Torino — Sampdoria	X
			12	Napoli — Lazio	1
			13	Bologna — Fiorentina	X

Spectacol de muzică ușoară

Sala mare a Casei de cultură din Petroșani găzduiește mîine două concerte — spectacole de muzică ușoară, la ora 17 și la ora 20. Concertul „Cu cine semeni dumneata" mijlocește reîntîlnirea cu o vedetă a muzicii ușoare românești, **Dan Spătaru**, și cu **soliștii Gabriela Teodorescu, Nicolae Suciu** și **Giony Dimitriu**, acompaniați de formația Atlas.

MERGEM ÎNAINTE

Și valurile fotbalului, ca toate valurile din lumea asta, merg înainte. Bucurii și necazuri, decepții și speranțe — toate își găsesc adăpost la timpul potrivit în inimile oamenilor, apoi dispar, cedînd locul altor evenimente. La rîndul lor, trec și acestea, pentru că toate-s trecătoare. Așa a trecut și etapa a II-a a diviziei A, cu spectaculoasele ei răsturnări de situații, așa s-au consumat și optimile de finală ale „Cupei României", cu rezultate nu mai puțin spectaculoase, așa va trece și etapa a III-a a diviziei A, urmînd să intre și ea în anonimat, bineînțeles, numai după ce va suferi toate comentariile din... amonte și din aval. Să facem și noi cîteva în... amonte.

„U" Craiova — Farul. Chiar dacă Farul a realizat, în prima etapă a returului, o valoroasă „remiză" cu Steaua, în Capitală, iar duminică a trecut, pe teren propriu, de Steagul roșu Brașov, la Craiova ni se pare imposibil să ia vreun punct. Oltenii au intrat într-o „pasă neagră" din care trebuie să iasă cît mai repede. Deci, 1.

Rapid — Petrolul. Pierzînd cursa pentru „Cupa României" în favoarea mai tinerilor lor colegi — ceferiștii timișoreni —, rapidiștilor le-a mai rămas cursa pentru campionat, secondîndu-i de aproape pe dinamoviști. Cealaltă eliminată din „Cupă" — Petrolul — va da însă Rapidului o replică dîrză, chiar la București. Giuleștenii vor găsi totuși drumul spre victorie.

C.F.R. Cluj — F.C. Argeș. Clujenii joacă acasă economicos și cîștigă la limită. De fapt, în ultimă și primă instanță, punctele contează. Mai ales dacă vrei să rămîi în loja numărul unu a fotbalului românesc. Așadar, învinge greu C.F.R. Cluj.

Steagul roșu — Progresul. Cum bine zicea Belphegor într-una din ultimele sale Tele-cronici din ziarul Sportul, Progresul va juca în fiecare duminică, pînă în 27 iunie, cîte un „meci al secolului". Salvarea de retrogradare a bancarilor atîrnă de multe fire. Unul ar fi Steagul roșu. Dar ăsta e trainic, mai ales la Brașov, așa că Progresul nu-l va putea rupe.

S.C. Bacău — C.F.R. Timișoara. Tentativa lui Tache Macri de a rămîne cu echipa sa sub soarele diviziei A dă unele speranțe suporterilor de pe malul Begăi. Ea ar deveni certitudine numai dacă urmașii lui Androvici ar „ciupi" ceva puncte din deplasare. Dar de unde? De la Bacău nu credem că vor lua. De acolo au luat numai dinamoviștii bucureșteni: unul planificat și necesar. Dar cine poate ști precis...

Avancronică fotbalistică

Politehnica — Dinamo. In returul campionatului trecut Dinamo a pierdut acasă dar l-a cîștigat pe Mircea Constantinescu — portarul ieșenilor, de care avea atîta nevoie. De data aceasta, studenții ieșeni îl vor învinge chiar pe fostul lor coleg de echipă, care apără acum buturile celei mai complete formații din divizia noastră A. Nu-i exclus și un X, deși dinamoviștii au fost ținuți în șah miercuri, de o divizionară C, Chimia Făgăraș, care s-a autoeliminat din „Cupă" printr-un autogol.

U.T.A. — „U" Cluj. Cele două echipe s-au studiat miercuri la Hunedoara, în optimile „Cupei României". Clujenii au învins cu 2—0. Arădenii și-au păstrat, se pare resursele pentru campionat, unde se joacă pe puncte, și bănuim că duminică își vor lua revanșa.

Steaua — Jiul. O Stea care a luminat puternic în deplasare și un Jiu barat nemilos acasă de un Rapid. Scorul 2—0 pentru oaspeți și la Cluj și la Petroșani. Astea sînt combatantele de mîine. Ce va fi în confruntarea lor? Poate o Stea în eclipsă, poate un Jiu năvalnic și cu șansă, care îl ocolește de atîta vreme. Asta am vrea să fie. Dar, păstrîndu-ne în sfera obiectivității, trebuie să recunoaștem că Jiul are o misiune extrem de grea, cum are, de fapt, și Progresul la Brașov, și C.F.R. Timișoara la Bacău, și „U" Cluj la Arad, ș.a. în deplasare. Am dori să auzim de o comportare bună a petroșănenilor...

Dumitru GHEONEA

Ține minte!

EXPLOZIA METANULUI ȘI PRAFULUI DE CĂRBUNE POATE FI PROVOCATA DE:

- CHIBRITURI, ȚIGARI, BRICHETE.
- EXPLOZIVI ORDINARI ȘI FITILI.
- SCURTCIRCUITE LA CABLURI ȘI UTILAJE DEFECTE.

METANUL (CH_4) — gaz atît de folositor economiei naționale, ca materie primă în industria chimică, sau combustibil, prezintă totuși un permanent pericol atunci cînd se găsește amestecat cu aerul în atmosfera lucrărilor miniere subterane.

Dacă atmosfera minei conține metan în proporție de la 4 pînă la 14 la sută, în contact cu o flacără deschisă el se aprinde și explodează cu efecte distrugătoare, atît pentru oameni cît și pentru lucrările și instalațiile miniere din zona respectivă.

Dacă proporția de metan în aerul din mină este mai mare, aceasta determină conținutul de oxigen să se reducă sub cel necesar respirației oamenilor, provocînd asfixierea acestora.

PRAFUL SUBSTANȚELOR MINERALE COMBUSTIBILE (cărbune, sulf etc.) care ia naștere la efectuarea diferitelor operații de exploatare prezintă, de asemenea, un mare pericol, deoarece, ca și metanul, se poate aprinde și provoca explozii foarte puternice.

Pentru prevenirea acestor pericole este necesar ca atît prezența metanului cît și a prafului exploziv să fie permanent supravegheată astfel încît atunci cînd prezența și concentrația lor în aerul minei devine periculoasă să se poată lua cele mai corespunzătoare măsuri pentru înlăturarea aprinderii.

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI ION GHEORGHE MAURER

(Urmare din pag. 1)

aliat cu toate celelalte pături și categorii sociale care formau populația muncitoare a Parisului.

Este bine știut că activitatea Comunei a fost limitată atît în timp — datorită existenței scurte de numai două luni și jumătate —, cît și în spațiu — raza sa de acțiune nereușind să depășească cadrul Parisului. Încercările de a instaura Comuna în alte mari orașe ale Franței, după exemplul Capitalei, au eșuat, Parisul rămînînd astfel izolat în luptă, și cu dușmanul la porțile sale. În plus, proletariatul din acel timp era lipsit de experiența conducerii politice a societății, pus pentru prima oară în situația de a soluționa probleme de stat. Este cu atît mai remarcabil faptul că în aceste împrejurări deosebit de dificile, guvernarea Comunei a făcut să apară, să prindă contur fizionomia unui nou tip de putere politică, necunoscută pînă atunci în istorie — o putere aparținînd poporului și acționînd împreună cu el, pentru împlinirea năzuințelor de libertate, dreptate și progres social.

Astfel, Comuna a pășit din capul locului la înlăturarea vechii mașini de stat și la crearea unui organism întemeiat pe principiile eligibilității și răspunderii nemijlocite a tuturor slujitorilor săi în fața maselor. În cadrul Comunei, democrația **reprezentativă**, ridicată ea însăși pe un plan superior, s-a îmbinat cu democrația **directă**, realizată prin punerea principalelor probleme și măsuri — sociale, politice, militare — în dezbaterea adunărilor publice, prin atragerea maselor celor mai largi la opera de conducere a statului. Este ceea ce avea în vedere Lefrancais, membru al Comunei, cînd proclama ca „**obiectiv principal**" al mișcării comunarde acela **„de a încredința cetățenilor înșiși, prin adunările lor de cartier, grija de a-și reglementa propriile lor interese colective și locale"**. Era, evident, un mod nou de a concepe democrația, în măsură să-i asigure un caracter real, ca expresie a suveranității poporului, să o transforme într-o adevărată pavăză împotriva oricărei încercări de autonomizare a puterii de stat față de societate, de transformare a statului, a instituțiilor sale, din slujitori ai societății, în stăpîni ai ei. Afiăm în aceasta, fără îndoială, unul din cele mai prețioase elemente din experiența Comunei, prin care ea și-a cîștigat nepieritoare merite în fața contemporanilor, ca și a posterității.

Întreaga dimensiune a conținutului profund democratic al Comunei ne-o dezvăluie măsurile pe care ea le-a înfăptuit sau și-a propus să le înfăptuiască în domeniul social-economic. Este de observat că în stabilirea acestor măsuri, Comuna n-a pornit de la utopii, de la visuri fanteziste, ci de la situația obiectivă de fapt, de la problemele decurgînd din condițiile economice și sociale ale societății franceze — probleme cărora, în virtutea caracterului ei de guvern al muncitorilor, le-a căutat o soluționare conformă cu interesele clasei muncitoare. Merită amintite în acest sens trecerea în administrarea asociațiilor muncitorești a tuturor întreprinderilor părăsite sau închise de patroni, punerea sub controlul de stat și al muncitorilor, a întreprinderilor furnizoare ale statului. Asemenea măsuri trebuiau să constituie pași către organizarea muncii pe baza asociațiilor solidare, cu capital colectiv și inalienabil — după cum glăsuia un document al Comunei —, către marele țel de perspectivă al proletariatului — eliberarea socială a muncitorilor, suprimarea exploatării omului de către om; ele sînt semnificative pentru sensul **socialist** în care se dezvolta guvernarea poporului de către popor. De remarcat că în înfăptuirea lor, Comuna s-a sprijinit pe sindicate, al căror rol, ca organizații ale clasei muncitoare, l-a apreciat ca primordial în opera de edificare a noii societăți, în aceasta găsindu-și expresie, o dată mai mult, profundul ei democratism.

Comuna a avut conștiința importanței propagării culturii pentru dezvoltarea — imediată și de perspectivă — a societății franceze. Aceasta s-a reflectat în faptul că ea a statuat pentru prima oară, ca un principiu de bază în organizarea activității de instruire a populației, principiul învățămîntului gratuit și obligatoriu. Chiar în condițiile asediului, ale nenumăratelor dificultăți pe care le-a avut de învins, Consiliul Comunei a găsit timp pentru a se ocupa concret de problemele învățămîntului și ale culturii de masă. Semnificația principială și practică a unor asemenea preocupări și înfăptuiri este deosebită, dat fiind că, nu numai emanciparea socială, ci și emanciparea politică a omului solicită un înalt grad de cultură și instruire. Istoria a învederat că, înfăptuirea democrației, îndeosebi a democrației directe, manifestarea multilaterală a personalității în viața socială sînt condiționate în cea mai mare măsură de ridicarea nivelului de cultură al maselor muncitoare. Numai astfel devin posibile creșterea coeficientului de activitate conștientă, deliberată a oamenilor în cadrul societății, exercitarea spiritului lor critic, participarea reală a fiecărui cetățean, cu întreaga capacitate de gîndire și inițiativă de care este capabil, la opera de guvernare.

Prin componența, ca și prin politica sa, Comuna a reprezentat o guvernare cu adevărat **națională**, răspunzînd intereselor fundamentale ale poporului francez. În același timp, ca guvernare muncitorească și campioană îndrăzneață a eliberării oamenilor muncii, ea a înfăptuit o operă cu adevărat **internațională**, corespunzătoare aspirațiilor proletariatului, și ale celor ce muncesc din întreaga lume, și în măsură să stimuleze lupta lor revoluționară. De aceea reacțiunea internă și internațională a văzut în Comună o amenințare pentru interesele ei. Bismark a recunoscut fățiș aceasta, atunci cînd declara reprezentantului guvernului burghez al lui Thiers că existența Comunei era în aceeași măsură primejdioasă pentru burghezia germană, ca și pentru cea franceză. Este ceea ce a determinat, în ultimă instanță, coalizarea împotriva Comunei a guvernului burghez de la Versailles cu cotropitorii germani. Se știe cît de sălbatică, de feroce a fost represiunea dezlănțuită de burghezie. Zecile de mii de arestări, execuțiile în masă, cărora le-au căzut victimă, alături de comunarzi, alte mii și mii de cetățeni, femei și copii, vînătoarea împotriva conducătorilor Comunei pentru ca nici unul să nu scape cu viață — vor rămîne pentru totdeauna ca un zdrobitor act de acuzare la adresa forțelor contrarevoluției. În schimb, faptele comunarzilor, care au rezistat pînă în ultima clipă pe baricadele Parisului, apărînd cu prețul vieții fiecare cartier și fiecare stradă, vor vorbi peste veacuri despre eroismul proletariatului, despre abnegația și spiritul de sacrificiu pe care le inspiră maselor muncitoare, cauza nobilă a libertății naționale și sociale.

Văzînd în existența și opera istorică a Comunei mlădițe ale unei societăți mai drepte, oamenii iubitori de libertate și progres de pretutindeni și-au manifestat deplina solidaritate cu ea. Este bine știut că pentru instaurarea și apărarea Comunei au luptat numeroși militanți revoluționari din alte țări. Sentimentele de caldă simpatie față de lupta comunarzilor și-au găsit expresie, de asemenea, în mitingurile și demonstrațiile desfășurate în toate colțurile Europei, în valul de proteste care s-a ridicat în întreaga lume împotriva sîngeroasei represiuni.

Tovarăși,

Evocînd această filă din cartea marilor tradiții ale proletariatului internațional, se cuvine să stăruim cîteva clipe asupra manifestărilor românești de solidaritate cu Comuna, care pun în evidență, o dată mai mult, profundul atașament al forțelor democratice, progresiste din țara noastră față de idealurile de libertate și dreptate socială. Pe primul plan al acestor manifestări se situează participarea a numeroși români — îndeobște tineri care se aflau la studii în Franța — la luptele pe baricada Comunei, alături de revoluționarii francezi. Și-au înscris astfel pentru totdeauna numele între cele ale eroicilor comunarzi, Ioan Cernătescu, Constantin Haralambie, Gheorghe Rojniță, Alexandru Cociu, Mihai Georgescu, Vasile Steriade, Constantin Polichronu, Nicolae Ursulescu, Dimitrie Dobrescu, Constantin Manolescu, Constantin Cantacuzino, Adolf Goldstein, Ulea Dimitrie, Alexandru Sabadiu, Mircea Rosetti și alții.

În România, guvernarea Comunei, ca și epopeea apărării ei au fost urmărite cu deosebit interes și admirație de opinia publică democratică. În presa vremii au apărut numeroase articole care dădeau glas acestor sentimente.

O puternică înrîurire a avut Comuna asupra mișcării muncitorești din țara noastră care în acel timp parcurgea procesul de constituire ca forță politică de sine stătătoare, de însușire a socialismului științific, afirmîndu-se tot mai hotărît pe arena social-politică. Ea a întărit încrederea militanților socialiști în ideile marxiste ca idei viabile, posibil de înfăptuit, a favorizat difuzarea lor în mase. Mișcarea muncitorească din România a încorporat organic sărbătorirea Comunei în tradițiile ei, împrimînd de fiecare dată acestei sărbătoriri caracterul unor ample manifestări politice, de afirmare a propriilor năzuințe de libertate și progres social. Pentru a ilustra înaltele aprecieri de care s-a bucurat întotdeauna exemplul Comunei, sînt semnificative rîndurile apărute în ziarul „Munca" din martie 1891, cu prilejul celei de-a 20-a aniversări a acesteia: „Adînc recunoscători celor care, pentru prima oară în secolul nostru, au ridicat steagul luptelor de clasă, pătrunși pînă în adîncul inimii de dreptatea cauzei lor, indignați de cruzimea și sălbăticia cu care au fost măcelăriți, venerăm memoria victimelor din 24 mai, autorii lui 18 martie. Noi înscriem în calendarul Revoluției ziua de 18 martie ca o zi măreață și sublimă. În fața burgheziei care nu îndrăznește să discute trecutul, noi înălțăm aniversarea zilei de 18 martie ca un spectru expiator".

Solidaritatea caldă cu cauza Comunei s-a înscris în tradițiile internaționaliste ale mișcării noastre muncitorești, care străbat ca un filon prețios întreaga sa istorie. Aceste tradiții au căpătat un conținut și mai bogat, o nouă strălucire de-a lungul celor cinci decenii de glorioasă existență a Partidului Comunist Român, care a preluat și ridicat pe o treaptă superioară tot ceea ce a fost mai bun, mai valoros în experiența vechii mișcări socialiste.

Stimați tovarăși,

Guvernarea Comunei din Paris a format, se știe, obiectul unei analize multilaterale din partea lui Marx, Engels, Lenin. Ei au remarcat, pe bună dreptate, că prin creația sa concretă, răspunzînd unor necesități reale, Comuna a dat mai multă substanță și limpezime ideilor asupra revoluției și construcției socialiste decît o sută de programe pe hîrtie. Din insuficiențele, ca și din meritele Comunei, din mecanismul și modul ei de guvernare, clasicii marxism-leninismului au desprins concluzii de o înaltă valoare teoretică și practică pentru strategia și tactica mișcării revoluționare a proletariatului, pentru cucerirea puterii politice de către clasa muncitoare și aliații săi firești în revoluție, pentru opera de edificare a societății noi, socialiste. Aceste concluzii au fost și continuă să fie îmbogățite pe baza experienței acumulate de mișcarea muncitorească și, în general, de mișcările sociale de pe întreg cuprinsul globului.

În secolul care a trecut de la Comuna din Paris, sub impulsul progreselor dobîndite de societate, al amplificării luptei revoluționare pe arena mondială, în viața omenirii s-au produs profunde mutații — pe plan economic, social, politic, cultural. Lumea s-a schimbat mult și se schimbă din ce în ce mai mult, urmînd în virtutea legităților care guvernează evoluția societății, linia, uneori sinuoasă, a progresului istoric.

Un moment crucial în viața omenirii l-a constituit Marea Revoluție Socialistă din Octombrie care a marcat începutul procesului de trecere de la capitalism la socialism. Înfăptuită de clasa muncitoare din Rusia, aliată cu masele țărănești sub conducerea partidului comunist, Revoluția din Octombrie a produs o adîncă breșă în sistemul mondial al imperialismului, dînd naștere primului stat socialist, Uniunea Sovietică. Experiența Revoluției din Octombrie a relevat importanța pe care o are pentru înfrîngerea claselor exploatatoare existența partidului revoluționar al clasei muncitoare, temeinic organizat, capabil să organizeze și să conducă masele spre țelurile preconizate.

După cel de-al doilea război mondial, harta social-politică a lumii a cunoscut noi și fundamentale schimbări. Ca rezultat al victoriei revoluției socialiste într-un șir de țări din Europa și Asia, sfera de dominație a imperialismului s-a restrîns mai mult, s-au deschis noi perspective pentru progresul omenirii. O deosebită însemnătate internațională, cu profunde influențe asupra evoluției omenirii în epoca noastră, o are victoria revoluției populare în China, constituirea marelui stat socialist chinez. Sub conducerea partidului nostru comunist a triumfat lupta revoluționară dusă de clasa muncitoare, de masele largi ale poporului, care au cucerit puterea de stat, au făurit noua orînduire socială în România. Revoluția socialistă a ieșit, de asemenea, victorioasă în alte țări europene — Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, R. D. Germană, Polonia, Ungaria, precum și în țări asiatice — R.P.D. Coreeană, Mongolia, R. D. Vietnam. Un eveniment cu deosebite semnificații îl constituie făurirea primului stat socialist de pe continentul american — Republica Cuba. Formarea sistemului socialist mondial, edificarea noii orînduiri în țările socialiste, exercită o influență activă asupra dezvoltării progresiste a societății umane. Statele socialiste au realizat progrese remarcabile în toate domeniile; ele se află în prezent într-un stadiu superior de dezvoltare, cînd în fața lor se ridică probleme noi, deosebit de complexe.

În cadrul forțelor mondiale ale socialismului se numără clasa muncitoare de pretutindeni, ale cărei rînduri au crescut considerabil, partidele comuniste și muncitorești care ființează în aproape toate țările lumii; comuniștii se situează în rîndul celor mai curajoși luptători pentru libertate, independență națională, democrație și progres social. Sub loviturile mișcării de eliberare națională a popoarelor, care a căpătat o amploare și o forță fără seamăn, s-a năruit sistemul colonial. Zeci și zeci de popoare, constituindu-și state de sine stătătoare, s-au ridicat la o viață nouă, depun eforturi pentru lichidarea înapoierii moștenite de la colonialism, pentru propășirea economică și culturală. În țările Americii Latine au loc profunde mișcări sociale și aprige lupte pentru apărarea independenței naționale. S-au produs schimbări importante în țările capitaliste dezvoltate, atît în nivelul forțelor de producție, cît și în structura socială și în raporturile de clasă. La lupta împotriva monopolurilor, a imperialismului, pentru progresul societății și apărarea păcii participă muncitori, țărani, pături mijlocii ale populației, cercuri largi ale intelectualității, mase de femei, tînăra generație, forțe social-politice dintre cele mai diverse. Desigur, nu poate fi subapreciat faptul că în zilele noastre forțele reacțiunii se opun prin toate mijloacele progresului social, recurg la presiuni de tot felul, la amestecul brutal în treburile altor state, mergînd pînă la intervenții militare, pentru a-și menține sau redobîndi dominația. Această politică întîmpină o împotrivire tot mai viguroasă din partea popoarelor, decise să-și apere ființa națională, suveranitatea de stat, dreptul de a-și făuri viața liberă la care năzuiesc.

Tabloul lumii contemporane se înfățișează privirilor noastre extrem de complex și contradictoriu, evidențiind o varietate infinită de condiții, de la cele istorice, economice și politice, la cele sociale și naționale. Alături de state care realizează indici excesivi de înalți ai producției și consumului socotite pe un locuitor, se află state cu o economie mult subdezvoltată și în care covîrșitoarea majoritate a populației trăiește în cea mai cruntă mizerie, iar între aceste extreme — state cu o dezvoltare apropiată fie de unele, fie de celelalte. Diapazonul organizării sociale pe glob este și el foarte larg — de la națiuni pe deplin mature, aflate pe o înaltă treaptă de dezvoltare, la comunități tribale, sau, din unghiul de vedere al formațiunii social-economice — de la țări care înaltă edificiul celei mai înaintate orînduiri — socialismul, pînă la țări în care continuă să existe rămășițe ale sclavajului, amintind de starea omenirii în urmă cu milenii. Fiecare popor, fiecare țară încorporează în realitățile contemporane ce-i sînt specifice tradiții proprii în cele mai diverse planuri ale existenței sociale, tradiții care și-au pus și continuă să-și pună puternic pecetea asupra evoluției sale, asupra modalităților în care concepe și realizează progresul. Intreaga lume, practic toate compartimentele vieții sociale, se află, direct sau indirect, sub incidența revoluției științifico-tehnice care determină, cum se știe, consecințe dintre cele mai surprinzătoare, transformări radicale ce se succed în perioade de timp nebănuit de scurte.

Dată fiind enorma diversitate de condiții de la o țară la alta și de la un moment istoric la altul, apare clar că lupta popoarelor pentru eliberarea națională și socială, pentru făurirea societății noi, libere de exploatare și asuprire, nu se poate desfășura după un model unic, după o rețetă universal-valabilă. De altfel, procesul revoluționar mondial a dezvăluit și va dezvălui, fără îndoială, pe măsura dezvoltării lui, o multitudine de căi, forme și metode de realizare a progresului social, și chiar concepții diferite în legătură cu o problemă sau alta. Aveau perfectă dreptate Marx și Engels cînd arătau că realitatea concret-istorică este aceea care determină condițiile emancipării proletariatului, că **„tezele teoretice ale comuniștilor nu se bazează nicidecum pe idei sau principii inventate sau descoperite de cutare sau cutare reformator al lumii. Ele nu sînt decît expresia generală a condițiilor efective ale luptei de clasă existente, ale mișcării istorice"** (Marx și Engels, opere vol. IV, ed. 2, Ed. Politică, 1963, p. 479).

În această optică, întemeietorii comunismului științific n-au ezitat să califice drept contrare cerințelor progresului pozițiile celor care **„păstrează neclintite vechile concepții fără a ține seama de dezvoltarea istorică a proletariatului"**.

Faptele învederează că succesul luptei revoluționare este posibil numai în măsura în care forța politică de avangardă își elaborează de sine stătător strategia și tactica, pornind de la situația concretă din țara respectivă și etapa dată, de la cunoașterea particularităților interne specifice și a cerințelor vieții, ținînd cont, firește, de contextul internațional. Desigur, pentru fiecare partid în parte, ca și pentru mișcarea comunistă și muncitorească în ansamblu, sînt și vor fi întotdeauna utile, profitabile, schimbul sistematic de păreri, studierea reciprocă a experienței și a rezultatelor dobîndite în edificarea socialismului, discuțiile teoretice pe probleme economice, politice și sociale, în spirit de egalitate și înțelegere reciprocă.

Multitudinea de experiențe posibile în domeniul progresului social, deci și al revoluției și construcției socialiste, duce și la o altă concluzie foarte importantă. În zilele noastre, dezvoltarea gîndirii marxist-leniniste, ca o concepție și metodă științifică de orientare principială a maselor, a organizațiilor politice care le conduc, nu poate fi decît o operă colectivă de mare amploare, realizată cu participarea tuturor partidelor comuniste și muncitorești, printr-un efort continuu de generalizare teoretică a fenomenelor sociale, a faptelor de viață, a tot ceea ce creează mai nou, înaintat geniul uman, științele și artele zilelor noastre, aflate ele însele într-o continuă devenire, sub impulsul dinamic al schimbărilor din societate.

Tovarăși,

Este bine cunoscută preocuparea statornică a Partidului Comunist Român pentru fundamentarea liniei sale politice, a programului său de activitate, plecînd de la studierea sistematică și minuțioasă a realităților interne și internaționale în care construim socialismul, pentru a găsi soluții adecvate acestor realități, privite în dinamica lor. Iar dezvoltarea cu succes a construcției socialiste, realizările de seamă obținute în toate domeniile vieții economice și sociale confirmă în modul cel mai elocvent justețea politicii partidului, reflectă spiritul realist, creator, în care este abordată întreaga problematică a edificării noii orînduiri.

În organizarea și conducerea revoluției și construcției socialiste, partidul s-a călăuzit după concepția marxist-leninistă despre socialism, ca orînduire în care proletariatul, eliberîndu-se pe sine, eliberează întreaga societate, în care tot ce se înfăptuiește trebuie să aibă drept rațiune supremă desăvîrșirea bunăstării materiale și spirituale a omului, asigurarea libertății, dezvoltarea și afirmarea plenară a personalității fiecăruia. Această concepție și-a găsit o reflectare fidelă în programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, cuprinzător fundamentat teoretic și practic în raportul prezentat la Congresul al X-lea al partidului, de către tovarășul Nicolae Ceaușescu. Pentru a atinge obiectivul strategic stabilit, avem în vedere în egală măsură dezvoltarea și modernizarea rapidă a forțelor de producție, permanenta expansiune a științei, învățămîntului și culturii, perfecționarea neîntreruptă a relațiilor sociale, lărgirea din ce în ce mai mult a democrației, organizarea mereu mai bună a societății, creșterea sistematică a nivelului de trai al poporului.

După cum se știe, actualul cincinal — ca un prim pas în realizarea acestui program — înscrie sarcini care vizează, o dată cu menținerea în continuare a unui ritm susținut de creștere economică, importante schimbări de ordin calitativ, structural, în economia națională, ridicarea la un nivel mereu mai înalt a eficienței în toate domeniile de activitate, prin încorporarea celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Eforturile perseverente pe care poporul nostru le depune pentru propășirea economiei trebuie să ducă finalmente — o dată cu realizarea unui standard de viață superior, și tocmai în acest scop — la lichidarea decalajului economic dintre România și statele avansate, la ocuparea unei poziții mereu mai avantajoase în diviziunea internațională a muncii.

Extinderea și modernizarea producției materiale, ca și în general dezvoltarea socială în condițiile revoluției științifico-tehnice actuale și ale exploziei informaționale, reclamă, mai mult ca oricînd, strădanii din partea societății, cît și a fiecărui membru al ei pentru a se cultiva, pentru a asimila noi și noi cunoștințe generale și de specialitate. De altfel, cultura este, împreună cu bogăția materială, o condiție sine qua non a bunăstării individului și a societății, în ansamblu, a unei reale libertăți. În această lumină au fost și sînt gîndite măsurile privind dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului de toate gradele, a pregătirii profesionale, introducerea sistemului de reciclare, ca și celelalte acțiuni menite să răspîndească știința și cultura în rîndul maselor populare.

O constantă majoră a programului partidului de făurire a socialismului pe deplin matur o reprezintă perfecționarea sistematică a relațiilor sociale, adîncirea și lărgirea democrației. Într-adevăr, înfăptuirea unei democrații efective, reale reprezintă o necesitate obiectivă pentru edificarea societății socialiste, o parte intrinsecă a progresului acestei societăți. Însăși natura socialismului, ca orînduire creată de popor pentru popor, în care totul aparține poporului, implică democrația cea mai profundă, instituții, forme și metode democratice de conducere. Corespunzător acestor exigențe, partidul se preocupă de perfecționarea organizării și conducerii tuturor componentelor organismului nostru social, a economiei naționale, a relațiilor sociale, a statului, a organizațiilor obștești de întărire a legalității socialiste. Măsurile pe care le-am întreprins și le întreprindem pe acest tărîm se încadrează într-un proces continuu de creare a ambianței favorabile pentru ca oamenii muncii — români, maghiari, germani, de alte naționalități, masele cele mai largi ale națiunii noastre socialiste — să se pronunțe nemijlocit în toate problemele care privesc deciziile de interes local sau național, să participe efectiv la rezolvarea treburilor obștești, la conducerea țării.

Pe măsura dezvoltării construcției socialiste, se afirmă din ce în ce mai puternic rolul de conducător politic al partidului în toate domeniile de activitate. Ca forță organizatoare și diriguitoare în revoluția și construcția socialistă, Partidul Comunist Român s-a dovedit și se dovedește nucleul vital, principalul factor politic propulsor al societății românești contemporane, bucurîndu-se de un uriaș prestigiu, de dragostea și încrederea întregului nostru popor. Spre a fi la înălțimea misiunii sale istorice, partidul se îngrijește de perfecționarea propriei organizări și activități, întreține un permanent dialog cu oamenii muncii, amplifică legăturile directe cu clasa muncitoare, cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu toate categoriile sociale. Aceasta se dovedește o cale sigură pentru cunoașterea și soluționarea adecvată a problemelor ce apar în dezvoltarea social-economică, pentru punerea în mișcare a imenselor resurse de energie pe care le eliberează orînduirea socialistă.

O trăsătură caracteristică a Partidului Comunist Român, care a însoțit de altfel mișcarea muncitorească din țara noastră încă de la primele ei începuturi, o reprezintă internaționalismul profund și activ. Înfăptuind cu perseverență sarcinile naționale, obligațiile față de poporul din care s-a născut și în mijlocul căruia trăiește, partidul nostru răspunde în același timp îndatoririi internaționaliste de a contribui la întărirea forțelor mondiale ale socialismului și păcii. Este indubitabil că puterea și prestigiul socialismului pe plan internațional depind în cel mai înalt grad de modul în care fiecare țară socialistă rezolvă problemele interne ce-i stau în față, de progresele reale pe care le înregistrează în domeniul economic, politic, social-cultural, în ridicarea nivelului de trai al poporului.

Internaționalismul partidului nostru își găsește o vie manifestare în activitatea sa perseverentă pentru amplificarea legăturilor cu forțele socialismului, democrației și progresului din lumea întreagă, pentru întărirea unității acestor forțe. Partidul și statul nostru dezvoltă relații de strînsă colaborare cu toate țările socialiste, cu toate partidele comuniste și muncitorești, sînt solidare cu mișcările sociale progresiste, antiimperialiste de pretutindeni, sprijină popoarele care luptă pentru independență, pentru dreptul sacru de a-și decide soarta așa cum doresc, fără nici un amestec din afară, militează pentru dezvoltarea relațiilor cu toate statele lumii, indiferent de sistemul social-politic, pentru întronarea unui climat de securitate și pace în Europa și în întreaga lume.

Stimați tovarăși,

Acum, la un veac de la proclamarea Comunei din Paris, idealurile socialismului trăiesc și înving pe imense întinderi ale globului, adeverind că lor le aparține viitorul omenirii, că societatea se dezvoltă ireversibil, în virtutea legilor sale imanente, pe căile progresului social. Cu atît mai mari sînt, așadar, stima și veneрația față de cei ce au ridicat primii steagul acestor idealuri, făurind Comuna. Așa cum prevedea Karl Marx, **„Parisul muncitorilor, cu Comuna lui, va fi în veci sărbătorit ca vestitorul glorios al unei societăți noi. Numele martirilor lui sînt gravate în marea inimă a clasei muncitoare".**

Lucrările Congresului U. G. S. R.

(Urmare din pag. 1)

ko, *secretar permanent al Comitetului național al muncitorilor din Guineea*, Rene Higueras del Barca, *secretarul Centralei muncitorești din Bolivia, președinte al Federației învățătorilor din mediul urban*, Nicodimos Melissos, *membru al Comitetului Executiv al Federației Pancipriote a Muncii (P.E.O.), secretar al organizației P.E.O. din Larnaka*, Adolph Pasxtor Mujwahuzi, *membru al Comitetului Executiv al Uniunii naționale a muncitorilor din Tanganika (Tanzania), director și redactor-șef al organului sindical săptămînal „Muncitorul"*, Angelopoulos Mihalis, *reprezentantul Frontului muncitoresc antidictatorial din Grecia*, Manuel Conrado Alban Olaya, *secretar general al Federației provinciale a oamenilor muncii din Callao, secretar cultural al Federației funcționarilor bancari din Peru*, Monssa Gaye, *secretar general al Sindicatului muncitorilor și șoferilor din Mauritania*, Amadon Lamine Diallo, *secretar general al Confederației naționale a muncitorilor din Senegal*, Luis Alvarez, *membru al Consiliului General al Centralei unificate a muncitorilor din Venezuela*, Mario Nanni, *secretar general al Confederației sindicale din San Marino*, Labah Felix, *secretar general adjunct al Uniunii naționale a oamenilor muncii din Togo*, Stephen Agboh, *membru al Comitetului Executiv al Congresului sindicatelor din Ghana președintele Uniunii naționale a marinarilor și docherilor*, James Okai Mettele, *membru al Comitetului Executiv al Congresului Muncii din Sierra Leone, secretar general adjunct al Sindicatului funcționarilor din serviciile publice și comerciale*, Jean Alain Rangassany, *secretar general al Uniunii meșteșugarilor și muncitorilor din uzinele municipale și industria zahărului din Mauriciu*, Jose Blanco Mendez, *reprezentantul Convenției Naționale a oamenilor muncii din Uruguay*, Saralta Pierre Aime, *reprezentantul Uniunii naționale a muncitorilor din Republica Ciad.*

Congresului i-au fost adresate, de asemenea, telegrame de salut din partea Uniunii Naționale a Muncitorilor din Senegal și Biroului Executiv al Consiliului județean — Ruse (R. P. Bulgaria) al sindicatelor.

Aducînd salutul organizațiilor sindicale pe care le reprezintă, vorbitorii au relevat interesul cu care sînt urmărite în țările lor realizările oamenilor muncii români, activitatea sindicatelor din România socialistă și au înfățișat, totodată, aspecte din munca și lupta clasei muncitoare din țările respective pentru apărarea intereselor vitale ale celor ce muncesc. Exprimînd dorința sindicatelor lor de a întări colaborarea cu sindicatele din țara noastră, oaspeții de peste hotare au relevat însemnătatea cooperării sindicatelor din lumea întreagă, în lupta pentru satisfacerea revendicărilor vitale ale oamenilor muncii pentru pace și progres social.

In semn de prietenie cu sindicatele din România, cu oamenii muncii din țara noastră, reprezentanții delegațiilor sindicale de peste hotare au oferit daruri Prezidiului Congresului.

In ultima parte a ședinței de după-amiază, prezidată de tovarășul Virgil Trofin, *președintele Consiliului Central al U.G.S.R., prezidiul Congresului a anunțat că în plenul Congresului au luat cuvîntul 57 de delegați și invitați, iar în cadrul ședințelor comisiilor de lucru pe probleme — 218. La propunerea prezidiului, Congresul a aprobat sistarea dezbaterilor, urmînd ca delegații și invitații care nu au luat cuvîntul să prezinte în scris secretariatului Congresului eventuale propuneri și observații, problemele pe care doresc să le ridice.*

In continuare, Congresul a votat hotărîri prin care a aprobat:

— Raportul Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din România;

— Raportul Comisiei Centrale de Cenzori.

In numele Comisiei pentru activitatea organizatorică-statutară și autonomia sindicatelor, tovarășul Ion Vîlsan *a prezentat Congresului propunerile cu privire la îmbunătățirea proiectelor de statute. După ce s-a aprobat introducerea în proiecte a unor modificări, Congresul a votat Statutul-cadru al sindicatului; Statutul-cadru al uniunii sindicatelor pe ramură de activitate; Statutul Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România și Statutul consiliilor teritoriale ale sindicatelor.*

Apoi, delegații au adoptat, în unanimitate, Rezoluția Congresului Sindicatelor, *completată cu propunerile de îmbunătățire făcute de delegați în timpul lucrărilor Congresului.*

In legătură cu textul proiectului de lege cu privire la sindicatele din Republica Socialistă România, difuzat tuturor delegaților și invitaților la Congres, prezidiul a propus ca toți delegații care mai au de făcut observații și propuneri la acest proiect de lege să le predea în scris secretariatului Congresului, urmînd ca, după încheierea lucrărilor Congresului, Comitetul Executiv să analizeze toate aceste propuneri, să aducă textului actualului proiect de lege îmbunătățirile necesare, să-l discute la Consiliul de Miniștri. Proiectul va fi apoi supus dezbaterii publice, înainte de a a se prezenta spre dezbatere și legiferare Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România.

De la tribuna Congresului s-a dat apoi citire unor moțiuni în probleme internaționale: de solidaritate cu lupta popoarelor din Indochina; cu privire la situația din Orientul Apropiat; de solidaritate cu lupta popoarelor și a celor ce muncesc împotriva exploatării și asupririi, pentru independență și suveranitate, împotriva imperialismului, colonialismului, neocolonialismului, și a politicii de apartheid; privind problemele păcii și securității în Europa.

Ascultate cu multă atenție, aplaudate în repetate rînduri, moțiunile au fost adoptate prin votul unanim al delegaților și subliniate cu ovațiile puternice ale tuturor celor prezenți în marea sală a Palatului Republicii.

In partea finală a ședinței de vineri, Congresul a trecut la ultimul punct de pe ordinea de zi — Alegerea Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor din Republica Socialistă România și a Comisiei Centrale de Cenzori, stabilind ca în Consiliul Central al U.G.S.R. să fie aleși 225 membri și 76 membri supleanți, iar în Comisia Centrală de Cenzori să fie aleși 35 de membri.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres)

TELEGRAME EXTERNE

Vizita delegației guvernamentale române în R. P. Chineză

HANCIJOU 26. — Corespondentul Agerpres, Ion Gălățeanu, transmite: Delegația guvernamentală română condusă de tovarășul Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care se află într-o vizită în R. P. Chineză, a sosit vineri la Hancijou, capitala provinciei Chekian.

La aeroport, oaspeții români au fost întîmpinați de Nan Pin, prim-secretar al Comitetului de partid Chekian, președintele Comitetului revoluționar provincial, Lai Ko-ko, adjunct al secretarului Comitetului de partid provincial, vicepreședinte al Comitetului revoluționar provincial, și de alți reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat. Pe aeroport se aflau un mare număr de locuitori ai orașului, care scandau pentru prietenia dintre cele două popoare, pentru întărirea relațiilor dintre România și China.

În aceeași zi, delegația a vizitat fabrica „Răsăritul roșu", unde a luat cunoștință de marile realizări ale colectivului de muncitori al acestei importante unități industriale. Seara, în cinstea oaspeților români gazdele au oferit o recepție. Tovarășii Nan Pin și Gheorghe Rădulescu au rostit toasturi.

Agravarea situației din Pakistan

DACCA 26 (Agerpres). — În regiunea orașului Dacca, s-au înregistrat lupte violente între forțele armate ale guvernului central pakistanez și forțe ale armatei și poliției din Pakistanul de est, a anunțat vineri șeicul Mujibur Rahman, liderul principalului partid politic din Pakistanul oriental.

Într-un mesaj adresat populației acestei provincii difuzat de un post de radio instalat într-un loc necunoscut și captat la Calcutta, Mujibur Rahman a precizat că forțele armate ale guvernului central au atacat vineri baza militară est-pakistaneză de la Pielkhana și postul de poliție Rajabab din Dacca. Mujibur Rahman a cerut populației să reziste atacurilor.

PE SCURT

● Studenții guatemalezi au organizat în capitală o grevă în semn de protest față de măsurile de represiune ale autorităților. În ultima vreme, mai mulți lideri universitari au dispărut în împrejurări misterioase, fiind descoperiți, ulterior, asasinați de către poliție, precizează agenția Prensa Latina.

● În capitala austriacă s-a desfășurat vineri, la sediul ambasadei Statelor Unite, o nouă ședință de lucru în cadrul celei de-a 4-a runde a convorbirilor sovieto-americane privind limitarea cursei înarmărilor strategice (SALT).

Următoarea întîlnire de lucru va avea loc joi, 1 aprilie, la sediul ambasadei Uniunii Sovietice.

● Agenția BTA informează că la Sofia a avut loc plenara Comitetului Central al P. C. Bulgar, la care au fost discutate principalele prevederi ale proiectului noi Constituții a R. P. Bulgaria.

Plenara C.C. al P.C. Bulgar a hotărît să convoace Congresul al X-lea al partidului la 20 aprilie 1971, în loc de 12 aprilie, cum fusese stabilit anterior.

Tiparul — Intreprinderea poligrafică Hunedoara — Subunitatea Petroșani 40 396